

DZIEŃ BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.**

Redaktor przyjmujący
odzieleń od godz. 10-12 w poł.

Redaktor naczelny i W-dawca: **Dr. Adam Brzeg**

Konto czekowe P. K. O. Nr. 167.31

Cena numeru
w Bydgoszczy **gr 20**
na prowincji

Rekopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja Administracyjna: **Mostowa 6, Te. 22-18**

Tei. Redakcji i Administracji 22-18

Oddziały: Gdańsk, Stadtgraben 5, telefon 21-24 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Staro-Bydgoska, tel. 442.

Rok II.

Bydgoszcz, środa 11 marca 1931

Nr. 56

Musimy ofiarnie stanąć do walki z deficytem budżetowym

Przemówienie min. Matuszewskiego w Senacie

Deficyt tegoroczny wyniesie 50 milionów zł. — przyszłoroczny 350 milionów zł.

(z) Warszawa, 10. 3. (T. wł.) Przed kilku dniami donosiliśmy o zamiarze wystąpieniu p. ministra skarbu z oświadczeniem w sprawie sytuacji budżetowej i możliwości deficytu budżetu obecnego i budżetu przyszłorocznego. W związku z omawianiem realności obecnego budżetu i zamiarów nami kompresjami, p. minister skarbu na wczorajszym posiedzeniu Senatu podczas dyskusji nad budżetem Ministerstwa Skarbu zabrał głos i złożył rewelacyjne oświadczenia, stwierdzające przede wszystkim, że budżet obecny, t. j. budżet na r. 1930-31 zamknięty będzie deficytem około 50 milionów zł. Natomiast p. minister w dalszych horoskopach przewiduje, że budżet przyszłoroczny, 1931-32, będzie miał deficyt około 350 milionów złotych.

Oświadczenie p. ministra wywołało oczywiście zrozumiałe wrażenie zarówno w kręgach politycznych jak i gospodarczych. Koła te zainteresowane są bardzo żywo planem ministra skarbu, wzgl. rządu, w którym p. minister przedstawiał rozmaite zarządzenia, jakie rząd wzgl. minister skarbu proponuje w stosunku do akcji obronnej. Jednakże z deklaracji p. ministra wynika, że ministerstwo skarbu będzie szło przede wszystkim drogą podniesienia dochodów kosztem nowych obciążeń fiskalnych. P. minister już dzisiaj zapowiada wniesienie szeregu nowych podatków, dodatków do podatków i innych obciążeń, które w sumie mają dać pewne znaczne kwoty.

Koła gospodarcze są jednak, że to nie wystarczy i, że zbiorowym wysiłkiem całego społeczeństwa należałoby przedyskutować możliwości wprowadzenia takich środków, któreby przyczyniły się do zmniejszenia deficytu drogi, o ile możności, zwolnienia społeczeństwa od dalszych obciążeń.

Na widowni w pierwszym rzędzie znajduje się jednak sprawa znizki płac urzędniczych. Zostało już zdecydowane, że banki państwowe już od 1 kwietnia obniżą o 10 procent pensje urzędnicze.

Paniuje ogólne przekonanie, że w ten czy inny sposób będzie musiała dojść do skutku znizka płac urzędniczych w ogóle. W jakim stosunku i w jaki sposób zostanie to przeprowadzone, w tej chwili nie wiadomo, ale dyskutuje się o tem w kręgach centralnych już zupełnie głośno.

Warszawa, 10. 3. (Pat.) Na dzisiejszym posiedzeniu Senatu przystąpiono do budżetu Ministerstwa Skarbu. Sprawozdawca senator Szarski omówił budżet tego resortu w wydatkach i dochodach, zwracając m. in. uwagę, że po ustabilizowaniu waluty i zrównoważeniu bilansu handlowego stoi przed Ministerstwem Skarbu centralne zagadnienie reformy podatkowej. Reforma taka, jednak podjęta na wielką skalę, obecnie jest nie na czasie i dopiero po wyśpieniu się sytuacji stanie się aktualna. Komisja senacka przyjęła ten budżet w brzmieniu, uchwalonym przez Sejm z jedną zmianą.

Następnie przemawiali senatorowie Zaczek (BBWR), Gross (PPS) i Kulerski (KI, ChI), po czym zabrał głos p. minister Matuszewski, któ-

ry w dłuższym przemówieniu zobrazował sytuację finansową państwa. Zastanawiając się nad zagadnieniem równowagi budżetowej, p. minister oświadczył, że wpływy tego roku osiągnęły 2.700.000.000 zł., ale wydatki mimo wielkiego wysiłku, aby je zmniejszyć przekraczają granicę 2.700.000.000 zł. i zatrzymają się prawdopodobnie na sumie 2.750.000.000 zł., tak że bieżący rok zamknie się niedoborem w sumie około 50 milj. zł. P. minister podkreśla, że więcej zmniejszyć wydatków nie było można. P. minister przechodzi do perspektyw równowagi na rok przyszły. 2/3 budżetu opiera się na wpływach z monopolii i przedsiębiorstw państwowych, czyli na koniunkturze bieżącej, wzgl. przyszłej, a 1/3 na wpływach z podatków bezpośrednich, czyli na koniunkturze minionej. Nie jest wykluczone, że dochody budżetu przyszłorocznego będą wyższe, niż dochody tegoroczne w tej właśnie części, która zależna jest od koniunktury, natomiast niewątpliwie jest, że ta 1/3 część budżetu oparta na koniunkturze tegorocznej musi dać wynik niższy, niż w roku bieżącym. Również dobrze można przypuścić,

że dochody wynosić będą znacznie mniej, gdyż spadek może trwać dalej. Pesymiści oceniają możliwości naszych przyszłych dochodów na 2.500.000.000 zł. Można uznać i to przewidywanie za nie pozbawione podstaw realnych, choć jest pesymistyczne. Wówczas luka, która powstanie pomiędzy górnym plafonem, to jest tą najwyższą sumą, do której wydania rząd ma upoważnienie, ale której wydać nie musi, a pewnym minimum, wyniesie około 350 milionów zł. P. minister polemizuje z tezami Klubu Narodowego, jakoby bez zmiany ustaw można jeszcze uczynić dostateczne oszczędności w budżecie. Dalej p. minister oświadcza, że jest poważna kłapa bezpieczeństwa, a mianowicie 200 milj., którą dać może obniżenie pensyj urzędniczych przez cofnięcie 15% dodatku. Z całym poczuciem odpowiedzialności p. minister stwierdza, że jeśli uzna, że sytuacja będzie tego wymagała, to nie zawaha się postawić odpowiedni wniosek i przeprowadzić go. Co do pozostałych 100 milj. zł., to można tu uczynić szereg oszczędności przy wykonywaniu budżetu w wydatkach zwyczajnych administracji przy

Przed porozumieniem polsko-ukraińskim?

(z) Warszawa, 10. 3. (Tel. wł.) Korespondent nasz dowiadyuje się, że w ostatnim czasie prowadzone były rokowania między pewnymi czynnikami miarodajnymi polskimi a przedstawicielami Ukraińców w sprawie możliwości porozumienia i wynalezienia pewnych wspólnych koncepcyj, zmierzających do zmiany nastroszeń, wywołanych t. zw. paacyfikacją.

Parlamentarny klub ukraiński otrzymał specjalne pełnomocnictwa od przyzdyj „Unda” we Lwowie i prowadził z czynnikami polskimi pertraktacje.

Czynnikami polskimi wysunęły dwa naczelné postulaty wobec Ukraińców. Ukraińcy mieli w odpowiedniej formie złożyć oświadczenie, w którym daliby wyraz swej lojalności dla państwa. Dla umożliwienia dalszych pertraktacyj Ukraińcy wpłynęliby na odpowiednie czynniki ukraińskie, aby czynnikami te spowodowały wycofanie skarg ukraińskich na terenie międzynarodowym, a szczególnie w Genewie.

Klub parlamentarny zawiadomił o tych postulatach przyzdyj „Unda” we Lwowie, które

nie zgodziło się na tego rodzaju żądanie i cofnęło przyzdyj Klubu Ukraińskiego pełnomocnictwa do pertraktacji. W ten sposób pertraktacje te zostały nagle wczoraj przerwane.

Nie ulega jednak wątpliwości, że między obecnymi przyzdyjami organizacyj ukraińskich istnieje brak porozumienia, gdyż klub parlamentarny ukraiński szedł na dalsze rokowania i ustępstwa, z tem, że był oczywiście dobrze poinformowany o maximum ustępstw, jakie miarodajne czynniki polskie ofiarowały Ukraińcom.

Jak korespondent nasz się dowiadyuje, przewa ta nie oznacza całkowitego zerwania rokowań, gdyż dalsze pertraktacje mają być prowadzone na terenie lwowskim, na razie dla wyjaśnienia sytuacji między organizacjami ukraińskimi.

Koła polityczne warszawskie sądzą, że osoba, która dla dalszego przebiegu pertraktacji będzie miała decydujący wpływ, będzie ks. metropolita Szeptycki.

Sowiety zamawiają w Polsce towarów za sto milionów zł.

Zadają jednak ożywienia importu sowieckiego do Polski

(z) Warszawa, 10. 3. (tel. wł.) Dowiadujemy się, że sowieckie czynniki gospodarcze wyraziły gotowość poczynienia w roku bieżącym zakupów w Polsce na sumę 100 milionów zł. Podobnie jak w latach poprzednich chodzi tutaj w pierwszym rzędzie o wyroby polskiego przemysłu hutniczego.

Ze strony sowieckich organizacyj gospodarczych, kierujących polityką zakupów zagranicznych, podniesiono sprawę uwzględnienia interesów importu sowieckiego do Polski. Kwestia ta była przedmiotem dyskusji i rozważań polskich czynników rządowych, które doszły do przekonania, że należy w miarę możliwości uwzględnić zdrowy interes importu sowieckiego do Polski,

o ile nie jest on sprzeczny z interesami produkcji krajowej.

Na tle tej wymiany zdań doszło do zasadniczego porozumienia między obiema stronami. Rozmowy w sprawie zawarcia transakcji znajdują się obecnie już w fazie końcowej.

Z produktów, których import do Polski z Rosji zajmować ma miejsce naczelné, wymieniają surowe futra i ryby.

Jak w latach poprzednich, Sowiety korzystać będą z 18-miesięcznego kredytu wekslowego. Znaczna część tych weksli zdyskontowana będzie w Banku Gospodarstwa Krajowego, który je zredyskontuje w Banku Polskim.

współpracy wszystkich ministerstw. Te oszczędności, których nie można zgóry przewidzieć, ani zasugerować mogą wynosić jeszcze 50 milj. Reszta oszczędności około 100 milj. zł. musi się znaleźć zdaniem p. ministra przez reformę ustaw, nakładających na państwo świadczenia. Nowela do ustawy emerytalnej, wniesiona do Seimu do około 20 milj. oszczędności. Oprócz tego nie można wykreslać naszych rachub wolności pomnożenia dochodów państwowych przez otwarcie nowych źródeł. P. minister podkreślił, że pod dwoma kąta mi widzenia konieczności zachowania równowagi budżetowej i znalezienia nowych źródeł podatkowych mających tendencję rozwojową będzie rząd opracowywał jeszcze dalsze projekty, z którymi przyjdzie do Izby i jeśliby nawet najpesymistyczniejsze obliczenia miałyby się sprawdzić, przygotował rząd najogólniejszy zarys bez zgłaszania specjalnej ustawy sanacyjnego planu odparcia tych trudności, jakieby nam groziły. Akcja rządu, zmierzająca do zwierania nożyc wydatków, już pewne rezultaty — na odcinku zbożowym, utrzymując cenę na pewnym poziomie wbrew temu, co się dzieje gdzie indziej. Producentom zapewnione premie wartościowe wywozu i dziś ceny zboża mają nawet tendencję zwykłą. Najpesymistyczniejsze więc przewidywania na przestrzeni całego przyszłego roku prawdopodobnie się nie sprawdzą. Dalejszy ciąg swego przemówienia poświęcił p. minister polemice z poglądami opozycji.

Kiedy przyjdzie moment, gdy państwo i gospodarstwo wyprowadzone będą z kryzysu wówczas wolno będzie przypomnieć że w tem opozycja nie wzięła udziału. P. minister kończąc swe przemówienie, oświadczył: To, co łączą rząd i obóz współpracy, to jest wspólnym celem położenia fundamentów politycznego, gospodarczego i konstytucyjnego pod gmach państwa. Zastaliśmy bowiem Polskę nawet już nie drewnianą, ale spaloną przez wojnę, a mocną intencją rządu i tych, którzy z nim współpracują jest, aby ją zostawić po sobie murowaną i to murowaną z twardego kamienia.

Japonia zgadza się na układ morski

Tokio, 10. 3. (PAT.). Według informacyj prasy, Japonia zgadza się na układ morski francusko-włoski, natomiast zgłasza zastrzeżenie co do cyfr, dotyczących tonażu łodzi podwodnych.

Stołeczna wystawa „Polskie Morze i Ziemia Pomorska” trwać będzie od 18. 4. do 31. 5.

(z) Warszawa, 10. 3. (Tel. wł.) Liga Morska i Kolonjalna organizuje wystawę propagandową, poświęconą polskiemu morzu i ziemi pomorskiej. Wystawa trwać będzie od 18-go kwietnia do 31 maja, i obejmować będzie trzy działy: statystyczno-naukowy i propagandowy, emigracyjno-kolonjalny i przemysłowo-handlowy.

Katastrofalne opady śnieżne w Małopolsce Wsch.

Lwów, 10. 3. (PAT.). Śnieg, który pada bez przerwy od niedzieli rana spowodował przerwę w ruchu telegraficznym i kolejowym prawdopodobnie na terenie całej Małopolski Wschodniej.

Sejmik Polaków z Niemiec

Bytom, 10. 3. (PAT.). W dniu wczorajszym odbyło się w Wielkich Strzelcach na Śląsku Opolskim zebranie delegatów Związku Polaków z całej dzielnicy Śląska Opolskiego. Sejmik ten poświęcony był omówieniu spraw organizacyjnych i aktualnych kwestji, interesujących Związek Polaków na Śląsku niemieckim

Solidaryzm gospodarczy w walce z kryzysem

Przed kilku dniami nastąpił na terenie Warszawy fakt, poraz pierwszy mający swe miejsce w dziejach Polski odrodzonej, o niezwykle doniosłym znaczeniu gospodarczym, a poniekąd i politycznym.

Solidaryzm gospodarczy, rolnictwa, handlu i przemysłu

Czołowi przedstawiciele najważniejszych działów życia gospodarczego, rolnictwa, kupiectwa i przemysłu zetknęli się poraz pierwszy na zjeździe ogólnopolskim, by w obecnej sytuacji przesilenia gospodarczego radzić wspólnie nad bieżącymi problemami egzystencji wspólnych warsztatów pracy, tak ważnej dla gospodarki narodowej i dla całokształtu życia ekonomicznego państwa.

Jest to fakt zasługujący na duże uznanie dla tego rodzaju inicjatywy, z którejkolwiek strony ona wyszła, i na tem wybitniejsze podkreślenie, ponieważ tego rodzaju inicjatywa (a wierzyć trzeba, że dalsza współpraca nastąpi), konferencja stawa nowa warunki współpracy pomiędzy poszczególnymi grupami gospodarczymi, gdzie kończy się już nieistotny w tej chwili **PODZIAŁ NA INTERESY PRODUCENTA I KONSUMENTA**, a wylańnię się wspólna troska producentów, którzy wszak są równocześnie konsumentami, by wspólnymi siłami ratować zagrożone warsztaty produkcyjne i znaleźć w poważnych konferencjach uzgodnione środki naprawy i walki z groźnymi objawami kryzysu gospodarczego.

Koncepcja tego rodzaju wspólnych konferencji różnych grup gospodarczych miała już w zasadzie miejsce na terenach Ziemi Zachodnich. Przed kilku laty z inicjatywy Prezesa J. Zychlińskiego powstała organizacja pod nazwą Naczelna Organizacja Zjednoczonego Przemysłu i Rolnictwa Ziemi Zachodnich ("Cerofer") była pierwszą inicjatywą wytworzenia wspólnej platformy porozumiewawczej dla interesów wielkich grup gospodarczych, jakie tworzy przemysł surowcowy górnośląski wraz z przemysłem rolniczym i rolnictwem Ziemi Zachodnich (Wielkopolski i Pomorza).

Drugą poważną inicjatywą o podobnym

Manifestacja studentów w Stolicy

Członkowie obwiepolscy sprowokowali zajście

W ub. niedzielę doszło w Warszawie do ostrych utarczek i zamieszek między studentami różnych obozów politycznych, które przybrały w końcu takie rozmiary, iż musiała interwenjować policja przy pomocy gazów łzawiących i strumieni wody z hydrantów.

Do zajść doszło w następujących okolicznościach.

Anonimowy „Narodowy Komitet Wicowy” zwołał zapomocą ułotek wiec na ub. niedzielę na godz. 10.30 rano. Rektor uniwersytetu warszawskiego Michałowicz, zabronił urzędowania jakiegokolwiek zebrania na terenie uniwersytetu i polecił zamknąć bramy uczelni na cały dzień. Mimo zakazu jednak około godz. 11 rano grupa członków „Obozu Wielkiej Polski” gwałtem wtargnęła na dziedziniec uniwersytecki, wylamując zamek jednej z furtek i rozpoczęła wiec przy udziale kilkuset osób.

W toku wiecu doszło do utarczek słownych, a później czynnych między grupami młodzieży z Obozu Wielkiej Polski a Legionem Młodych, który stanął w obronie godności senatu akademickiego, atakowanego przez Obwiepolań. Bójka na pięści i łaski przeniosła się następnie na Krakowskie Przedmieście, gdzie walczących rozproszyła policja, nacierając na walczących kilkakrotnie przy pomocy gazów łzawiących i strumieni wody, co było szczególnie dokuczliwe wobec mrozu.

Manifestacje studentów, które trwały około 2 godzin, pozostawały w związku z odroczeniem walnego zebrania Bratniej Pomocy.

Jak o tem już pisaliśmy obszernie w dniu wczorajszym na miejscu naczelnym naszego pisma, odbył się pierwszy ogólnopolski zjazd prezesów Izb Rolniczych oraz Izb Handlowo-Przemysłowych.

zakresie działania, ale obejmującą już wszystkie sfery gospodarcze, a więc rolnictwo, kupiectwo, przemysł i rzemiosło, było utworzenie pod ówczesną prezesurą obecnego ministra rolnictwa d-ra Janty-Polczyńskiego na Pomorzu Rady Zrze-

Sejm gospodarczy, czy Rada Gospodarcza Państwa?

Warto przy tej sposobności przypomnieć, że we wrześniu ub. roku odbyły się bardzo rzeczowe i wyczerpujące narady prezesów i radców Izb Handlowo-Przemysłowych z całej Polski we Lwowie, gdzie w obecności Ministra Handlu i Przemysłu i jego najbliższego sztabu, radził ten t. zw. ówczesny sejm gospodarczy nad programem polityki rządowej wobec kupiectwa i przemysłu i postawił szereg konkretnych postulatów i żądań pod adresem czynników rządowych.

Piątkowy zjazd prezesów Izb Handlowo-Przemysłowych i Izb Rolniczych w swych merytorycznych uchwałach, ułożonych w formie deklaracji złożonej następnie p. premierowi Sławkowi, poświęcił swe merytoryczne rozważania zagadnieniu odbudowy zdolności nabywczej rolnictwa, jako czołowemu problemowi

sejm Gospodarczych, której zadaniem było opracowanie t. zw. programu pomorskiego, celem wspólnego, solidarnego omówienia przez wszystkie gospodarcze grupy naszej Dzielnicy tych zagadnień i środków naprawy i pomocy dla Pomorza, które w osobnym memorandum złożone zostały P. Prezydentowi Rzeczypospolitej i przedstawicielom rządu.

Te regionalne zrzeszenia, w których inicjatywą przodowały Ziemi Zachodnie, poraz pierwszy rozszerzają się w zasięg ogólnopolski i wytworzą solidarny front gospodarczy rolnictwa, przemysłu i kupiectwa na terenie całej Polski.

państwowej polityki ekonomicznej.

Nie wchodząc dziś w ocenę szczegółów postulatów ustalonych w wymienionej deklaracji, którą podaliśmy wyczerpująco w poprzednim numerze, stwierdzić musimy pocieszający objaw pogłębiania się zrozumienia konieczności traktowania wielkich zagadnień ekonomicznych wszystkich sfer i grup zainteresowanych na jednej platformie **WSPÓLNEGO POROZUMIENIA I SOLIDARYZMU W DZIAŁANIU**.

Czołowi reprezentanci najważniejszych grup gospodarki narodowej stwarzają w ten sposób automatycznie **RADE GOSPODARCZĄ PAŃSTWA**, która jako reprezentacja czynników fachowych wprawcających się w terenie całego Państwa, stykających się w codziennym życiu z wszystkimi bólami i trudnościami tych

Francja, Polska i Watykan w ekspozycji czerwonego premiera

Na ostatnim zjeździe rad ZSRR., który w ub. niedzielę otworzył Kalinin, wygłosił dłuższe exposé tylko prezes rządu Mołotow. Zapowiedziane zaś sprawozdanie Woroszyłowa o rozwoju siły zbrojnej Sowieckich oraz referat o rozbudowie sowieckiego przemysłu ciężkiego zostały skreślone z porządku obrad.

Mołotow w swoim dwugodzinnym exposé poruszył sprawę dumpingu i pracy przymusowej w Sowieckach, stwierdził, że dumping nie jest przyczyną kryzysu światowego. Co do pracy więźniów przyznał, że znajduje ona szerokie zastosowanie.

W sprawie polityki międzynarodowej Mołotow bardzo krytycznie odzywał się o Francji, posądzając rząd francuski o współdziałanie w kampanji antysowieckiej.

O Polsce Mołotow wyraził się w ten spo-

sób, że stosunki z Polską mogłyby być lepsze, jednakże na czynione ze strony Sowieckich próby polepszenia tych stosunków Polska nie odpowiadała. Mołotow ma za złe rządowi polskiemu, że delegacja polska w komisji rozbiorowej przeciwstawiała się wszelkim projektom, mającym na celu zmniejszenie zbrojeń bez względu na to, czy zbrojenia te wychodzą ze strony sowieckiej, czy też z „jakiej innej delegacji”.

Poraz pierwszy w exposé rządu sowieckiego poruszona była również sprawa Watykanu. Mołotow mówił o Watykanie, jako o samodzielnym państwie. Mołotow zarzucał Watykanowi, że prowadzi antysowiecką kampanję państw i pomawia Watykan o przygotowywanie wojny z Sowieckami.

Pancerniki na Traktat Wersalski i Polskę

Program budowy floty niemieckiej na rok 1931

Do budżetu min. marynarki Rzeszy, grającego tak wielką rolę w stosunkach wewnętrzno-politycznych Niemiec, a nad którym Reichstag obradować będzie niebawem w drugim czytaniu, dodano obecnie na żądanie tegoż Reichstagu program budowy floty, obejmujący wszystkie projektowane i mieszczące się w ramach Traktatu Wersalskiego budowy nowych jednostek morskich niemieckich.

Według części tego programu 4 najstarsze

Liga Narodów buduje własne lotnisko

W dniu 5 bm. rozpoczęły się w Genewie obrady komitetu ekspertów, który ma się zastanowić nad sprawą zbudowania specjalnego lotniska w Cointrin pod Genewą, przez znaczonego wyłącznie dla Ligi Narodów, celem zapewnienia jej swobodnej komunikacji lotniczej na wypadek jakiegokolwiek konfliktu międzynarodowego.

Komitet ekspertów opracuje plan oraz kosztorys budowy lotniska i rezultaty swych prac przedłoży sekretarjatu Ligi.

okrety linjowe mają być zamienione. Druga część programu obejmie później zastąpienie reszty 4-ech okrętów linjowych marynarki Rzeszy, tudzież ostatnich 3-ech krążowników. Tych 7 okrętów osiągnie właśnie ustalony w Traktacie Wersalskim wiek swój, czyli ilość lat.

Pancernik „A” będzie gotów w ciągu 1932 r., pancernik „B”, na który żądają właśnie teraz pierwszą ratę 10,8 milj. marek będzie gotów do 1934 r. Kosztorys tego ostatniego pancernika, który zastąpi okręt linjowy „Lothringen” będzie o 2 miliony niższy, niż kosztorys krążownika pancernego „A”.

Na pancernik „Ersatz Preussen” żądanych będzie wraz z uzbrojeniem w obecnym budżecie jeszcze 18,8 milj. marek. Z dalszych okrętów linjowych będzie zastąpiony „Braunschweig”. Najbliższa rata na ten okręt pancerny będzie wstawiona do najbliższego budżetu, a ma on być wykonany do 1936 r.

Wreszcie w 1934 r. będzie zastąpiony okręt linjowy „Elsas”, spuszczonej na wody w roku 1903. Z dalszych jednostek bojowych morskich przewidziane są w dalszym ciągu 4 kontrtorpedowce rezerwy, 10 torpedowców, 6 poławia-

warsztatów, może służyć rządowi najlepszą radą, i być czynnikiem doradczym i opiniodawczym w zakresie tych wszystkich środków walki z kryzysem i naprawy całego systemu gospodarczego, którego domaga się kraj, pozostający w tak trudnych warunkach dzisiejszej sytuacji ekonomicznej państwa.

„Primum vivere, deinde politicare (Najpierw żyć, a potem politykować)”. — staje się tezą głoszoną coraz głośniej przez szerokie rzesze naszego społeczeństwa, które zmęczone ustawiczną, bezpłodną walką wewnętrzną opozycji, pragnie odejść od zgiełkliwego targowiska hasel, demagogicznych wycieczek i drobnych walk antyrządowych, a skupić się chce przy pracy nad bieżącymi zagadnieniami walki z brzemieniem przesilenia gospodarczego, by w tej walce **DOPOMÓC SOLIDARNIE RZĄDOWI W ZWALCZANIU WSZELKICH PRZEJAWÓW KRYZYSU**, i w wynalezieniu środków obronnych, przeciw dalszemu pogarszaniu się sytuacji gospodarczej produkcyjnych warsztatów pracy.

Sejm i Senat jako Ciała Ustawodawcze mogą w tym wypadku skupić swą całą uwagę w kierunku rewizji Konstytucji, by w myśl zapowiedzi czołowych polityków Obozu Pracy Państwowej stworzyć dla państwa nowe podstawy mocarstwowego rozwoju naszego kraju, zaś Rada Gospodarcza powołana do współpracy przez rząd, mogłaby oddać duże usługi doradcze rządowi przez przygotowanie niezbędnych reform i zmian w całokształcie systemu gospodarczego państwa, by bez uszczerbku dla interesów finansowych skarbu, bez wstrząsów i drakońskich zarządzeń, wnieść ulgę w najważniejsze grupy gospodarki narodowej i ich warsztaty, by ochronić je przed dalszymi, groźnymi następstwami ogólnopolskiego kryzysu gospodarczego.

W jednolitym froncie **SOLIDARYZMU GOSPODARCZEGO**, którego przejawy widzimy w naradach prezesów Izb Handlowo-Przemysłowych i Izb Rolniczych, odśmiała się chęć rzeczowej współpracy i pomocy dla rządu w rozwiązaniu trudności gospodarczych chwili bieżącej, i zdrowy odruch reprezentantów grup zawodowych i fachowych, by przez podanie sobie dłoni we wspólnym interesie produkcji krajowej, stworzyć warunki stawienia czoła wspólnym niebezpieczeństwom zubożenia i sparaliżowania wszelkiej żywej inicjatywy w kierunku walki z kryzysem.

W ręku rządu jest wyzyskanie tej zbiorowej współpracy czynników obywatelskich do ścisłej kooperacji w walce z przesileniem gospodarczym, by tą drogą w kontakcie z życiem ekonomicznym państwa w jego najdrobniejszych komórkach znaleźć rozwiązanie gniotących nas już ponad siły zbiorowe, ciężarów kryzysu.

Dr. A. Brzeg.

czy min, tudzież 7 okrętów do zamykania portów.

W r. 1931 będzie żądanych na nowe budowy jednostek morskich 29,7 milionów marek, na uzbrojenie ich w artylerję 18,8 milj. marek. Oznacza to ogólną sumę na budowę i uzbrojenie nowych okrętów 50,5 milj. marek wobec 40,8 milj. marek w roku poprzednim. Wynika z tego, że sumę na zbrojenia morskie Rzesza podwyższa w roku bież. o 10 milionów marek.

Gotowi do marszu na Polskę

Na terenie całych Prus Wschodnich odbywała się **taż** mobilizacja republikańskiego Reichsbanneru. Okazuje się, że siła liczebna wschodniopruskich oddziałów wspomnianych formacji b. wojskowych i przysposobienia wojskowego wynosi 50 tys. głów. Nastroje w Reichsbannerze idą w kierunku wybitnie antypolskim. Jeden z dzienników królewieckich wyraził się nawet, że 50 tys. żołnierzy republiki jest gotowych do wymarszu”.

Jakimi środkami podkopuje się zaufanie?

Wiceminister Świątkowski w obronie sądownictwa

Podczas dyskusji w Senacie, w której przedstawiciele opozycji szermowali zarzutami pod adresem niezawisłości sądów, wiceminister sprawiedliwości p. Świątkowski wygłosił przemówienie, z którego podajemy m. in.:

„Z uwagą słuchałem przemówień, aby z nich wyluskać wszystko, co jest rzeczowe. Doznałem jednak wrażenia, że dyskusja potoczyła się po dwóch torach — jednym szła myśl państwowa, drugim zaś myśl ujęta w formułki partyjne i polityczne, dążąca do podkopania zaufania do rządu. Sen. Makarewicz operował wprawdzie statystyką, ale wszelka statystyka jest orężem niebezpiecznym, a o naszej powiedzieć trzeba, że jest niedokładna i długo jeszcze dobrej mieć nie będziemy. Otóż mogę oświadczyć, że tak źle w Polsce nie jest, jak przedstawił p. Makarewicz, i że procent recydywistów wynosi nie więcej jak 11 proc. do 14 proc.

Parę słów w odpowiedzi pp. senatorom: Seydzie i Kocińskiemu. Jako zastępca naczelnego prokuratora państwa, nie mogę przejść do porządku nad zarzutami, które tu spotkały prokuraturę. Zgodnie z ustawą, prokurator jest stróżem praw i interesów państwa, to jest święty jego obowiązek i nie pójdzie on pod dyktando, ani p. sen. Seydy, ani p. sen. Kocińskiego. Niezawisłość sędziowska jest strażona ustawą. Jeżeli panowie mówili o tem, że niezawisłość sędziowska była zawieszona przy wprowadzeniu w życie ustawy ustrojowej, to było to konieczne i zarządzane było na podstawie konstytucji. Statystyka wykazała, że były to posunięcia rzeczowe, podyktowane koniecznością i dobrem wymiaru sprawiedliwości, oraz wykazała jaką ilość sędziów przeniesiono w stan spoczynku.

Kilka słów o Bydgoszczy. Istotnie w Bydgoszczy zawisła sprawa na wniosek prokuratora przeciw redaktorowi p. Małyszce za umieszczenie artykułu o przestępnej treści w „Gazecie Bydgoskiej”. Zdawałoby się, że to zwykła sprawa, jakich są setki w sądach grodzkich. Ale opozycja wyolbrzymiła tę sprawę w prasie, postugiwała się informacjami albo myślnymi, pochodzącymi ze źródeł niewiarogodnego, albo kierując się złą wolą. W artykułach pism w Bydgoszczy i w Warszawie zarzucono prokuraturze, że chce cofnąć akt oskarżenia. Nie jest to prawda, prokuratura popierała i popierać będzie oskarżenie. Dalej wyolbrzymiono sprawę przez to, że zaproszono na roz-

prawę dziennikarzy z zagranicy. Według mego przekonania, doprowadzono stan umysłów do tego, że zrodziły się poważne obawy, czy wymiar sprawiedliwości będzie mógł wejść na normalne tory.

Informacja p. Seydy, jakoby prokurator zgłosił wniosek do sądu okręgowego o przekazanie tej sprawy do innego sądu, nie jest zgodna z rzeczywistością, albo podyktowana jest niezajomością ustawy, bo zgodnie z art. 33 ustawy o postępowaniu karnym, wniosek taki może być postawiony albo przez sąd właściwy, albo przez prokuratora sądu najwyższego i tylko do sądu najwyższego, a nie do drugiej in-

stancji odwoławczej. Tak mówi ustawa i tak się też stało. Inny natomiast wniosek był rozpatrywany przez sąd okręgowy w Bydgoszczy, mianowicie wniosek prokuratora o wyłączenie sędziego Tomaszewskiego z pod orzekania tej sprawy. Proszę wysokiej izby personaljów nie poruszać, bo personalja są rzeczą wrażliwą i drażliwą. Nie jestem powołany do wydawania sądu o tym czy innym sędzi. Nie wolno mi tego robić i ta miara powinna być zastosowana przez każdego z nas. Uchwały sądu nas obowiązują i każdy z panów także powinien je uszanować — to jest praworządność. Taka jest prawda o Bydgoszczy.“

Sanacja w gronie Stronnictwa Narodowego i „Słowa Pomorskiego“

Arceykromnie i ukradkiem pod malutką rubryczką „Wiadomości potocznych“ podał wczorajsze „Słowo Pomorskie“ pod napisem „Osobiste“, drobną, ale charakterystyczną wiadomość:

Dnia 7. bm. p. Józef Kanarowski przestał być członkiem redakcji naszego pisma.“

Siódmego dnia w miesiącu. To dziwne! Przecież służącą zwalnia się pierwszego, lub piętnastego, ale tak w ciągu tygodnia „przestał być członkiem redakcji“, to brzmi bardzo „węzłowato“ i niepięknie dla zwolnionego od pracy dziennikarza i „działacza narodowego“.

Domyślamy się, jaki był bezpośredni powód tej natychmiastowej dymisji tego „cennego współpracownika“. Nowe bardzo intymne sprawy — skrzeczą sobie w marcowych rozmowach wróble na dachu.

Pod presją opinii publicznej endecja pomorska zdecydowała się ostatecznie na ostracyzm w stosunku do jednego ze swych „działaczy“, inspektorów OWP., redaktorów, menenerów w kołach kupiectwa, rzemiosła i t. d.

Początek zrobiony. Może też sanacja dotknie różne inne „filary“ stronnictwa takie, jak von Wysocky — prezes Stron-

nictwa Narodowego w Kościerzynie, jak p. Julius Schreiber — skarbnik stronnictwa w Chojnicach, i redaktor niemieckiej i endeckiej prasy w Chojnicach, jak osławiony zdzieracz Godła Państwowego w Grudziądzu red. „Słowa Pom.“ Morzycki i t. d. i t. d.

Zlikwidujcie swoje skandaliczne „filary“, usuniecie się sami wy, którzy kompromitujecie pracę narodową i państwową na Pomorzu, a wtedy z uczciwymi ludźmi z narodowej demokracji łatwo będzie się porozumieć.

Ale polityczną „stajnię Augiasza“ wymieść trzeba dokumentnie, bo inaczej kałoku się nie wypleni.

Nagroda „Strzelca“ dla zwycięzcy Między narodowych zawodów Narciarskich armji estońskiej i Kaitselitu.



Nagrodę Komendanta Głównego Związku Strzeleckiego ofiarowaną na Międzynarodowe Zawody Narciarskie Estońskiej Armji i Kaitselit'u w Viljandi zdobył za bieg płaski zawodnik oddziału „Młodych Orłów“ pułku estońskiego Kaitselit'u.

Czy już wysłałeś życzenia do Marszałka Piłsudskiego?

Redukcja pensji o 10 proc. z dniem 1 kwietnia w państwowych instytucjach finansowych

W innych urzędach nie będzie redukcji pensji

Jedno z pism warszawskich donosi:

Nadeszły listy od ministerjum skarbu do kierowników instytucji finansowych jak P. K. O., Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank Rolny z zaleceniem wprowadzenia z dniem 1 kwietnia redukcji pensji w wysokości 10 proc.

Zalecenie to jest w związku z pierwszym projektem sejmowym, aby oszczędności na pensjach urzędniczych ograniczyć do redukcji pensji w instytucjach o charakterze finansowym, gdyż tam urzędnicy korzystają z dodatków do pensji. Zwłaszcza kierownicy tych instytucji mają dodatki, znacznie przewyższające pensje odpowiednich hierarchii urzędników państwowych.

Urzędnicy P. K. O. uważają się szczególnie za pokrzywdzonych, gdyż praca ich trwa nieraz do północy.

Niemieckie osadnictwo wojskowe

Królewiecka „Allgem. Zeitung“ zajmuje się w obszernym artykule kwestją osadnictwa wojskowego dla niemieckich kresów wschodnich. Piętno podnosi ważność tej akcji dla utrzymania niemieczyny „wschodniej“ i omawia znaczenie stworzenia szkół osadniczych i gospodarczych dla wojskowych, przeznaczonych jako kolonistów wiejskich. Osadnicy wojskowi przechodzą bowiem specjalne wyszkolenie trwające pół roku. W roku b.e.z. zdemobilizowanych zostanie 15 tys. żołnierzy Reichswehry z których więcej niż połowa otrzyma osady wiejskie na niemieckim „wschodzie“, czyli na pograniczu polskim.

Oszczędności 10 proc. na pensjach w P. K. O. wyniosą miesięcznie 70.000 zł. Podobne sumy oszczędnościowe będą w innych instytucjach finansowych.

O wprowadzeniu redukcji pensji w innych urzędach państwowych narazie niema mowy.

Na widowni

O chrześcijańską zasadę solidarnej pracy dla państwa

„Polska“, organ reprezentujący szczerze i obiektywnie myślące sfery katolickie naszego społeczeństwa, snuje trafne rozważania na temat konieczności solidarności narodu naszego w ciężkich pod względem gospodarczym i politycznym chwilach dla państwa. W artykule p. t. „Solidarność narodu“ autor pisze:

„Jeśli dziś wskutek zmiennych warunków panuje wśród nas waśń — nie ludźmy się, że waśń ta sama siebie zgniecie i zniszczy. Przeciwnie winniśmy zrozumieć, że nie jesteśmy narodem rewolucjonistów, lecz narodem, który w najcięższych chwilach przeszłości zawsze umiał w końcu znaleźć drogę do porozumienia.

Dziś waleczą ze sobą dwa obozy: rządowy i opozycyjny, przytem ten drugi dzieli się now na obozy prawicowy i lewicowy.

Jeśli jedna strona będzie się starała narzucić drugiej siłą swą wolę, lub druga z zasady samej trwać będzie w uporczywej nega-

cji — wyście Polski ze ślepej ulicy stanio się wręcz niemożliwe.

Cóż czynić należy? Gdzie są drogi do jaśniejszego jutra i naszego szerokiego materialnego rozwoju?

Wydaje się nam, że jednak tylko w szukaniu właściwego kompromisu, opartego nie na interesie tej czy innej grupy, lecz na zrozumieniu wspólnego dobra. Nikt nie jest nieomylny i nikt nie może powiedzieć o sobie, że przyszłość Polski bez obawy bierze na swe barki. Cały naród musi być odpowiedzialny i cały naród musi pracować dla jutra, lecz nie tylko ci, czy tamci.

Taki był duch naszych dziejów, taką jest też i chrześcijańska zasada pracy dla własnego społeczeństwa.“

Słuszne uwagi. A teraz przypomnijmy, że w tak doniosłej dla państwa sprawie, jak naradza Konstytucji ezolowi ludzie Obozu Prac-

galskie.

John Dzirana był wielkim dziwakiem. Jego całe życie pełne jest tajemnic i nikt nie znał go bliżej, podobnie nie znano źródła pochodzenia jego potężnej fortuny. Krażyły pogłoski, że zdobył je dzięki szczęśliwym spekulacjom, lecz od Anglika samego nie można było wyciągnąć najmniejszego słowa. Od 30 przeszło lat zamieszkiwał on ten sam hotel w Nicei. Od czasu do czasu widziano go wyjeżdżającego na parę dni i znów powracającego lecz dokąd się udawał, pozostało dotychczas tajemnicą. Jako skończony mizantrop, ograniczył on stosunki z ludźmi do najkonieczniejszych i poznać po nim było, że ciągle się obawia, by go nie śledzono i nie obrabowano.

Niezwykły ten miljoner już nie żyje, a jego śmierć jest niemniej tajemnicza, niż było życie.

Państwowej zaapelowali zbiorowo do tej solidarnej pracy nad rewizją praw dla państwa.

I oóż z tego wynikło? Najostrzej przeciw tej współpracy i pracy nad Konstytucją wypowiedziały się udające stale „katolickość“ organy prasowe Stronnictwa Narodowego, „Gazeta Warszawska“, „Kurjer Poznański“ czy „Słowo Pomorskie“. Oto prawdziwy „duch naszych dziejów“, oto w rzeczywistości odbicie „chrześcijańska zasada pracy“ widziana we wkleśtem zwierciadle partyjnego nakazu.

Zasada „Liberum Veto“ pokutuje jeszcze w Polsce. Ale olbrzymie zwycięstwo Obozu Pracy Państw. w ubiegłych wyborach, było najlepszym sprawdzianem, że bezwzględna większość naszego społeczeństwa pragnie tej solidarnej pracy i zwalcza zacięty opór partyjniactwa i warcholstwa.

Chrześcijańska zasada solidarnej pracy w narodzie musi zwyciężyć.

Co mówi ostatni Mohikanin?

Książka Indianina o wojnach z „blademi iwarzami“

Niedawno ukazała się niezwykle zajmująca książka, napisana przez Indianina Standhaflera, pełna wspomnień o dziejach szczepu Siuksów.

Czy Indianie byli wrogami białych? — na pytanie to autor odpowiada w swych pamiętnikach: „W moich czasach (urodził się w r. 1868) było to hańbą, gdy Siuks zamordował białego. Uczono nas bowiem, że blade twarze są słabsze od nas. Zabić białego nie było żadnym aktem odwagi.

Pewnego razu doniesiono nam, że w prejąca ukazał się straszliwy wąż. Był to pierwszy pociąg. Dla Indian zdarzenie to stało się przedmiotem niezwyklej sensacji. Nasi wojownicy odpoczywali pewnego dnia bardzo zmęczeni koło stacji kolejowej i poprosili o wodę. Zawiadomec stacji wypędził ich. Indianie oburzyli się, zwołali radę wojenną i postanowili coś przedsięwziąć przeciwko białym. Wykoleiliśmy pociąg, a przedtem zniszczyliśmy szyny.

Chętniej niż z białymi walczyliśmy między sobą, walki te bowiem były poświęcone tradycją. Pamiętam, gdy byłem bardzo młody, toczyła się bitwa między naszymi, a wrogimi nam plemionami. Jeździeliśmy na koniach, a nieprzyjacielscy zostali przez nas porwani i umieszczeni w namiotach pod strażą. My młodzi chcieliśmy koniecznie ich ujrzeć. Udał się do obozu jeńców, znajdującego się o milę od nas i ujrzeliliśmy wśród nich wysokiego, smukłego młodzieńca, który nam się bardzo podobał. Prosił go, by nam pozwolił się dotknąć. W pojęciach indyjskich bowiem dużo jest zaszczytniej dotknąć nieprzyjaciela, niż go zabić.

— Słuchaj synu mój — rzekł do mnie mój ojciec — w czasie pewnej wyprawy musisz dokonać jakiegoś bohaterskiego czynu, lub zginąć na polu bitwy. Udasz się w sam środek obozu nieprzyjacielskiego, i, gdy zobaczysz jednego z wrogów, wychodzącego z namiotu, dotknij go swoją łaską. Następnie przejdź konno obóz jak szybko się da. Jeśli powrócisz do wsi bez otrzymania ani jednej rany, będziesz najmłodszym z mężów, który dokonał tak śmiałego czynu. Nie wolno ci mieć żadnej broni prócz zwykłej drewnianej łaski. Jeśli wróg cię zabije zachowaj odwagę, gdyż chce cię widzieć umierającego jak bohater“.

Brzewa olbrzymu

Największe drzewa spotyka się w Tasmanji i w Australji. Rosnący tam np. rodzaj eukaliptusa dochodzi 250 stóp wysokości i 14 stóp obwodu. By dojsz do tych rozmiarów, drzewo potrzebuje 400 lat. Rodzaj świerka na brzegach Oceanu Spokojnego dosięga wysokości 300 stóp, a w statystyce Stanów Zjednoczonych wspomnianie jest drzewo 350 stóp wysokie. Najwyższym drzewem na świecie jest olbrzymi dąb w Bull Creek Flat, w Kalifornji, wysoki na 263 stóp.

Autor nie podaje dalszych szczegółów, czy istotnie dokonał tej śmiałej wycieczki.

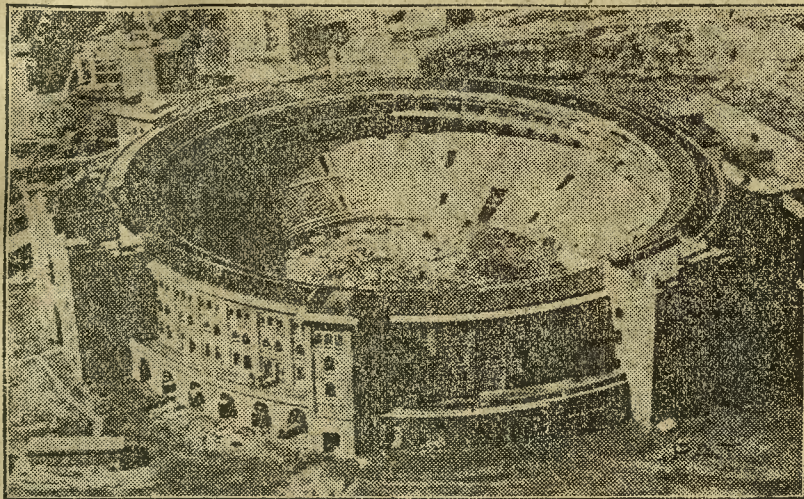
Masakry Indian przez białych były wprost straszliwe, a często polegały na okropnych nieporozumieniach. Standhafler opowiada, że pewnego razu cała grupa wojowników indyjskich została obrażona przez białych żołnierzy. — Wśród Indian znajdował się umyślowo chory, który ciągle powtarzał, widząc, że rozbijano jego towarzyszy: „Nie oddawajcie broni! Ja strzelam! Ja strzelam!“

Indianie jednak pozwolili się rozbroić. Gdy przystąpił do niego jeden z białych żołnierzy, chory zastrzelił go ze swej flinty. Wówczas nastąpiła okropna rzeź.

Biali twierdzą, że ich wówczas mnóstwo zginęło. To prawda. Lecz mordowali się wzajemnie!

Książka Indianina jest niezwykle sensacyjna i interesująca dla poznania ludu, który, jak żaden inny na świecie, podnieca i karmi dotąd fantazję młodzieży europejskiej.

Nowa arena dla walki byków w Madrycie



W Madrycie wykończono budowę ogromnej areny dla walki byków. Arena może pomieścić około 23.000 osób. Zdjęcie: Widok areny z lotu ptaka.

Oszczędność znanych miliardersów

Morgan, Rockefeller, Kreuger mają „węza w kieszeni“

Jak oszczędnie żyją miliardery, opowiada jeden z publicystów zagranicznych, znany globtrotter p. Nebel:

Stary Morgan (jeden z najbogatszych ludzi na świecie) często i długo przebywał w Rzymie, gdzie potem i umarł. Jako przedstawiciel jednego z większych piśm miałem często sposobność z nim rozmawiać. Raz go spytałem: Ile wydaje pan dziennie? Nie mówię o pańskich wydatkach na utrzymanie pałaców, na zbiory, na dobroczynność i t. d. Ale ile pan bierze codziennie rano do portfela pieniędzy i ile z tego pozostaje wieczorem?

Morgan pomyślał chwilę, poczem uśmiechnął się rozbawiony.

— No, widzi pan: Rzym to drogie miasto! Mam tu ze sobą moją bibliotekarkę (sekretarkę prywatną), służącego i szofera i mieszkam w Grand-Hotelu. Kosztuje mnie to 1000 lirów dziennie.

Inny miliarders John Rockefeller zapytał mnie kiedyś, spotkawszy się ze mną w pociągu

idącym do Florencji, gdzie w tem mieście mam zwyczaj zamieszkiwać. Wymieniłem mu bardzo porządną, lecz bynajmniej nie luksusowy hotel. Rockefeller natarczywie dopytywał się o cenę. Miliarderowi towarzyszył stary służący, który opiekował się bagażami. Z dworca poszliśmy do hotelu piechotą, gdzie zajął dwa pokoje na trzecim piętrze.

Gdy miał już odejść, cała służba hotelowa zgromadziła się w hallu w nadziei sutego napiwku. Miliarder wręczył portjerowi 10 lirów do podziału pomiędzy cały personel. Rachunek jego za 5 dni wynosił niecałe 80 dolarów.

Henryk Ford wydaje w czasie europejskich swych podróży około 600 marek dziennie na siebie, sekretarza i służącego.

Iwan Kreuger, który ma przeszło 2 miliardowy majątek wydaje na siebie tyle, co przeciętnie dostąpi człowiek, kładzie się spać o 10 wieczorem i nie ma żadnych kosztownych namiętności.

„Marka światowej sławy“
znana od lat 40.

Dla zdrowia dzieci!
przez powagi lekarskie zalecany.

HAYA PUDER
ANTYSEPTYCZNY
i MYDŁO HYGIENICZNE



Tysiące podziękowań!
Dietego żądano naley wszędzie tylko PUDRU HAYA
Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach.
S. HAY, aptekarz, Lwów
Kazimierzowska 31. — Koflatąja 12.

Nowi kardynałowie

Wbrew pogłoskom prasowym data najbliższego konsystorza celem nominacji nowych kardynałów nie została jeszcze ustalona dotychczas. Osoby poinformowane twierdzą, że konsystorz zwołany będzie w połowie kwietnia.

Kolegium kardynałskie liczy obecnie 59 osób, w tem 30 cudzoziemców i 29 Włochów. Wakuje miejsc jedenastce.

Most za 60 milj. dolar.

Cała armja inżynierów przy pracy

Mniej więcej za rok od dzisiaj nastąpi otwarcie wiszącego mostu „Hudson River Bridge“ pomiędzy Manhattan i New Jersey. Most ten, zawieszony na wysokości 3500 stóp ponad powierzchnią ziemi, będzie dwu-pokładowy dla podwójnego przejazdu. Koszt wspomnianego mostu wynosić będzie 60.000.000 dolarów. Z wielu projektów wybrano ten typ mostu, nie tylko ze względów ekonomicznych, lecz również dla efektów estetycznych.

Brooklyn Bridge, który był dotychczas jedynym z najstawniejszych wiszących mostów, bardzo skromnie będzie się prezentował wobec Hudson River Bridge. Most Brooklyński posiada zaledwie 1595 stóp wysokości nad powierzchnią ziemi, podczas gdy Hudson River Bridge dosięga 3500 stóp. Trzeba jednak wziąć pod uwagę, że Brooklyn Bridge zbudowany był przez dwóch tylko konstruktorów Johna Augusta Roeblinga i jego syna, podczas gdy nad planami Hudson River Bridge pracowała cała armja inżynierów. Roeblingom zawdzięczamy wogóle możliwość budowy nowoczesnych mostów wiszących, bo oni właśnie zastosowali po raz pierwszy kable z drutów stalowych do budowy mostów wiszących.

Wiadomą jest rzeczą, że ludzie bardzo bogaci bywają niezmiernie oszczędni. Chętnie zapewne zgodzilibyśmy się i my na wielką oszczędność, gdyby w ślad za nią przyszły miliardy.

Niebieskie drzwi

NOWELA AMERYKANSKA. 3)
(Przekład autoryzowany. — Przedruk wzbroniony).

Pemberton skinął głową i ujął towarzysza pod ramię. Norway odzywał się stopniowo przytomność.

— Zabawne schody — mruknął, rozglądając się naokoło metnym wzrokiem i przekrecając słowo schody na wschodw. — Mosiężne pręty, prawda?

Metalowe pręty przytrzymywały chodnik.

Znaleźli się przed drzwiami, pomalowanymi na niebiesko. Pemberton zapukał delikatnie wierzchem ręki. Niebieskie drzwi uchyliły się ostrożnie i w wąskiej szparze ukazała się twarz ohydnej brzydkiej kobiety, która spairzała na nich nieprzyjaznym wzrokiem.

— Czego? — zapytała ostrym głosem.

— Powiedziano nam — wyjaśnił Pemberton — że mogliśmy się tu... czegoś napić.

Tak? — rzekła szyderczo, marszcząc brzydką twarz w masce złości.

— Kto wam powiedział?

— Śpiący dorożkarz — odparł z grzecznym uśmiechem Pemberton.

Patrzyła na nich chwilę takim

wzrokiem, jakby od pierwszego rzutu oka powzięła do nich wieczystą niechęć i antypatię, poczem rzekła:

— Proszę wejść!
Zamrugali oczami, olśnieni silnym światłem.

Artur Norway obudził się powoli z głębokiego snu i rozejrzył po znanych przedmiotach. Znajdował się w swoim pokoju. Wszystko było w porządku. Przez chwilę leżał spokojnie, bez cienia pamięci tego, co poprzedziło godziny niepamięci.

Dopiero po pewnym czasie uświadomił sobie, że boli go głowa i, że ma gorzko w ustach. Zaczął się podnosić i stwierdził ze zdziwieniem, że jest całkowicie ubrany. Jednocześnie powrócił mu pamięć. Wyskoczył z łóżka i stanął jak głupi na środku pokoju.

Przez okno wdierało się światło chylące się ku zachodowi słońca. Spojrzył podejrzliwie na zegarek. Tak, nie omylił się. Przespał wiele godzin i teraz była już trzecia niedzielna popołudnia.

Nagle spostrzegł, że dzwoni telefon. Widocznie dzwonił już od dłuższego czasu. Pewnie go to zbudziło. Dzwonił jakby z pasją. Pewnie Pemberton chce go zapytać, jak się czuje. Odpowiedz na to była prosta. Czuli się pod psem.

Podniósł z namysłem słuchawkę i przyłożył do ucha. Po chwili zdecydował się powiedzieć: Hallo!

Nie, to nie był Pemberton, a Taylor. Przypominał, że się umówili na wieczór. Do diabła z Taylorem! Nie zadając sobie trudu z odpowiedzią, powiesił słuchawkę. Ale w parę minut później zadzwoniono ponownie. Taylor przypuszczał, że telefonistka przerwała połączenie. Norway wyprowadził go z błędu i powiesił słuchawkę jak poprzednio.

Głowę miał ciężką jak ołów, a język jak z pluszu. Miał to do zawdzięczenia policjantowi. Policjantowi i śpiacemu dorożkarzowi. Biedny Pemberton! I on prawdopodobnie jest w takim stanie. Norway przypomniał sobie wszystko z wielką wyrazistością. Niebieskie drzwi i brzydka kobietę z rudymi włosami, bufet, do którego ich wprowadziła, ciżbę pijących ludzi, mnóstwo światła, szeregi kieliszków, tłum mężczyzn i trochę kobiet. Rzęsiście oświetlony lokal z długim lustrem i rzędami stolików. Coś niby

staroświecki szynk, plus mosiężna poręcz i inne dodatki. Przypomniał sobie, że szynkarz miał włosy przedzielone na środku i ulizane na skroniach, jak to szynkarze.

Pamiętał niewyraźnie, że pił konkursowo. Pamiętał wszystko do pewnej chwili, kiedy świat rozplynął się na ekranie. Musiał się rozstać z Pembertonem. Chociaż nie! Ktoby go w takim razie odtransportował do domu?

— Psiakrew, głowa! — sarknął i powrócił do telefonu.

Kazał się połączyć z klubem, gdzie poznał Pemberton, i zapytał o członka tego nazwiska. Powiedziano mu, że go niema.

— Kiedy wyszedł? — zapytał Norway.

Informatorzka zwróciła się do kogoś drugiego.

— Nie był tu wczoraj wieczorem — objaśniła.

Do licha!

Co się stało z Pembertonem?

Chciał już powiesić słuchawkę, — gdy informatorzka zapytała:

— Kto mówi?

— Norway — odparł. — Proszę mu powiedzieć, gdy przyjdzie, że Norway do niego dzwonił.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wolne Miasto Gdańsk

Kronika

Kalendarzyk imprez gdańskich.
Teatr Miejski: dziś o godz. 19,30 „Der Ge-wissenswurm”.
Scala: codziennie o godz. 20,15 przedsta-wienie z bardzo urozmaiconym programem.
Reichshof: Kabaret codziennie wieczorem o godz. 21.
Kino Capitol: dziś „Der Tiger”.
Kino Rathauslichtspiele: „Zapfentreich am Rhein”.
Kino Gloriatheater: dziś „Weib im Tschun-gel”.
Kino U. T.: dziś „Der Bettelstudent”.
Kino Odeon: dziś „Der moderne Casano-va” i „Die Jagd nach der Million”.
Kino Passagetheater: dziś „Rummelplatz der Liebe” i „Spiel mir das Lied, Zigeuner”.
Kino Flamingo: „Fruchlingrauschen” i „Zeu-gen gesucht”.

Ruch towarzyszy

— **Pierwsze miesięczne zebranie Tow. Gfm nastycznego „Sokol” w Sidlicach** odbędzie się w środę, dn. 11 marca r. b. o godz. 20 w lokalu dr. Ma-jewskiego. O liczny udział wszystkich druha i druhen i druhen prosi Zarząd.
 — **Walne zebranie Polskiego Tow. Mu-sycznego** odbędzie się we wtorek, dnia 24 mar-ca r. b. o godz. 19-tej w lokalu przy ul. Hunde-gasse 31 III ptr. z następującym porządkiem obrad: 1) zagajenie przez prezesa, wzgl. zast. prezesa i wybór marszałka, 2) sprawozdanie z czynności towarzystwa, 3) sprawozdanie ko-misji rewizyjnej, 4) wybór zarządu, 5) zmiana statutu, 6) wolne glosy. O ile zebranie w pierwszym terminie wskutek nieobecności sta-tutem przewidzianej ilości członków nie do-jdzie do skutku, odbędzie się godzinę później, t. j. o godz. 20-tej drugie walne zebranie z tym samym porządkiem obrad, którego uchwały stają się prawomocne bez względu na ilość członków. Zarząd.

Lekcje śpiewu odbywają się:
Chóru Męskiego „Moniuszko” w Gdańsku we wtorki i piątki o godz. 20 w gmachu Dy-rekcji Kolejowej.
Tow. Śpiewaczego „Cecylja” w Nowym porcie we wtorki i czwartki o godz. 20 w własnej sali w byłych koszarach przy ulicy Hindersinstrasse.
„Lutni” gdańskiej w środy, o godz. 20:ej w Domu Polskim.
„Cecylji” we Wrzeszczu w środy o godz. 20 w Domu Akademickim.
„Lutni” oliwskiej w środy, o godz. 20:ej w Ochronce Polskiej przy Ludolfinerstrasse.
„Harmonji” w Sidlicach w czwartki o godz. 20 w Ochronce Polskiej przy ul. Kartuskiej.
Tow. Śpiewacze „Lira” — Staryszotland — w czwartki, o godz. 20 w Ochronce Polskiej w Oruni przy Niederfeldstrasse.
„Cecylji” gdańskiej w czwartki dla panów w piątki dla pań, o godz. 20 w Domu Pol-skim.

Z miasta

— **Koncert pośny we Wrzeszczu.** Towarzy-stwo Polek we Wrzeszczu urządza w dniu 15 marca r. b. o godz. 17,30 w Domu Akademic-kim we Wrzeszczu koncert pośny z doboro-wym i urozmaiconym programem, który bę-dzie podany w osobnych ulotkach. Czysty dochód przeznaczają się na zakup szat liturgicz-nych dla kościoła św. Stanisława. Ze względu na wzniosły cel uprasza Zarząd Towarzystwa Polek całą Polonję z Gdańska i okolicy o jak najliczniejszą przybycie na ten koncert.
 — **Rola Pomorza w dziejach gospodarczych** Polski będzie tematem trzeciego odczytu z cyklu „O Morzu i Pomorzu”, organizowane-go przez Towarzystwo Przyjaciół Nauki i Sztu-ki w Gdańsku wraz z Powszechnymi Wykła-dami Uniwersytetu w Poznaniu. Ten odczyt wygłosi młody, ale już ogólnie ceniony uczo-ny dr. Stanisław Arnold, prof. uniwersytetu w Warszawie, doskonale znawca dziejów gos-podarczych Polski. Odczyt odbędzie się w piątek, dnia 13 marca o godz. 19,30 w sali ho-telu „Danziger Hof”. Cena biletu 50 fen., młodzież ucząca się płaci połowę. Mam nadzieję, że tak interesujący temat jak również osoba prelegenta zainteresują szerokie kręgi inteligencji polskiej w Gdańsku, która zache-ciona pierwszymi dwoma doskonałymi odczy-tami tej serii, stawia się niewątpliwie licznie i tym razem.
 — **Znowu samobójstwo.** Z pomostu w Brzeźnie skoż. jakaś niewiasta do morza. Po-wien zajęty na pomoście robotnik rzucił jej obręcz ratowniczą, którą owa niewiasta po-

Stosunki prusko-gdańskie Spory na tle partyjnym

Spór pomiędzy oficerami policji wscho-dnio-pruskiej a gdańską, który narobił tyle wrzawy, wszedł w nowe stadium, podczas gdy część prasy lewicowej i oficjalne czyn-niki gdańskie i wschodnio-pruskie demen-bowały wiadomość, jakoby wyższe instancje urzędowe pruskie zakazały oficerom policji wschodnio-pruskiej a nawet i ich żo-nom spotykania się z oficerami policji gdańskiej i ich rodzinami, obecnie prawi-cowie dzienniki Prus Wschodnich i W. M. Gdańska podtrzymują pierwotne swe infor-macje podnosząc twierdzenie, że zakaz ta-ki został wydany w przeddzień 23 lutego 1931 roku o godzinie 9,50 przed południem w pokoju służbowym inspekcji malborskiej przez podpułkownika Oswald pod adre-sem oficerów policji wschodnio-pruskiej. Zakaz ten spotyka się z gdańskimi ofi-cerami wyszedł na podstawie rozporządze-nia prezydenta policji Früngla z Elbląga. Prezydent Früngel uzasadnił swe rozporząd-zenie tem, że 50% urzędników gdańskiej policji należy do partii hitlerowców. Na-cjonalistyczna „Preussische Zeitung” z Kró-lewca podkreśla, że jeden z urzędników w Malborku miał się podpułkownika Oswald zapytać, czy pruskie ministerstwo spraw wewnętrznych nie podtrzymuje swej poli-tyki dotychczasowej, idącej w kierunku utrzymywania ścisłych stosunków z Gdań-skim. Podpułkownik Oswald miał odpo-wiedzieć, że obecnie pruskie ministerstwo spraw wewnętrznych zmieniło swą polity-kę w tym względzie.

W całej tej sprawie niezmiernie charak-

teryistycznym są dwa momenty. Cała spra-wa, która miała mieć charakter poufny, na-brała wielkiego rozgłosu dzięki różnicom partyjnym w Prusach i w Gdańsku. Z in-formacji tych wynika, że policji gdańskiej w kołach pruskich przypisuje się tak da-lece radykalno-nacjonalistyczny i hitlerow-ski charakter, że kierujące koła urzędnicze pruskie nawet żonom i rodzinom oficerów swych zabraniają spotykać się w towarzy-stwie gdańskich urzędników policji. Nie Gdańsk boi się wschodnio-pruskiego nacjo-nalizmu radykalnego, lecz na odwrót Prusy Wschodnie obawiają się zarażenia ze stro-ny Gdańska. Ponieważ przypuszczają nale-ży, że strony o których tu mowa dobrze się znają jest to ciekawy objaw.

Z drugiej strony cała kampanja prasowa ogłaszana, — odwoływana i ponownie rozprowadzana, stwierdza najwyraźniej, że pruskie ministerstwo spraw wewnętrznych prowadzi politykę utrzymywania ścisłych stosunków z policją gdańską i Gdańskiem wogóle, że dopiero przejście połowy gdań-skich urzędników do obozu Hitlera oziębi-ło politykę pruskiego ministerstwa spraw wewnętrznych z Berlina wobec Gdańska.

Aczkolwiek chodzi tu o rzeczy naogół znane, to jednak spór cały wyprowadzony przed forum publiczne rzuca ciekawy snop światła na stosunki prusko-gdańskie.

Cała afera stała się nawet przedmiotem interpelacji niemieckiej partii ludowej w sejmie pruskim. Partja ta żąda zacieśnie-nia stosunków prusko-gdańskich.

Hugenberg contra Hitler

Kapitan Burandt żąda kolonii i zbrojeń

Na zebraniach nacjonalistów gdańskich w przemówieniach czasami niezwykle oryginalne tezy są wygłaszane. Niemiecko-narodowa partja we Wrzeszczu pod Gdańskiem urządziła sobie uroczystość w niedzielę wieczorem w niemieckim Kasynie, podczas której już na wstępie inżynier Nord powitał obecnych wyrażając nadzieję, że Gdańsk będzie niebawem członkiem potężnych zjednoczonych Niemiec. Wywody te jeszcze prześcignął przywódca gdańskich stahl-helmowców kapitan Burandt który między innymi rozwinął następujący program skromny: Niemcy muszą uzyskać więcej ziemi na wscho-dzie europejskim, odebrać zrabowane kolonie i uzbroić znowu cały naród, ponieważ bez bro-ni Niemcy nie zdobędą dawniejszej swej pozycji, a historii nigdy inaczej nie pisano, jak krwią i żelazem.

Mimo oczywistego pokrewieństwa poglądu

kapitanowi Burandtowi hitlerowcy niebardzo się podobają. Wódz stahlhelmowców twierdzi, że hitlerowcy wprawdzie zdarli niemieckiemu Michałkowi czapkę z głowy, że stanowisko ich jednak jest fałszywe. Nie hitlerowcy sami są ruchem nacjonalistycznym lecz wszyscy, którzy od serca kochać i nienawidzić mogą i w boskie posłannictwo niemieckiego narodu wierzą. Na-cjonalistyczna partja od samego początku wal-czy o niemieckie ideały a Hugenberg jest sil-nym filarem ruchu nacjonalistycznego. Orga-nizacja bojowa Stahlhelm jest zrzeszeniem o naj-mocniejszej politycznej aktywności. Tylko na broni opierać się może zwycięstwo. Kapitan Stahlhelm dał do zrozumienia, Hugenberg jest o 100% lepszy od Hitlera i że Stahlhelm pod każdym względem jest doskonalszy od oddzia-łów szturmowych Hitlera. Komentarze zbyte-czne.

chwyciła. Ponieważ niewiasta wołała o ratu-nek, rzucił jej następnie pewien policjant li-nę, którą nie zdołała jednak pochwycić i od-pędzona została między krę. Po dłuższych za-biegach wyratowało niewiastę kilku rybaków za pomocą łodzi, z wody. O przyczynach zamierzonego samobójstwa niewiasty nie jesz-cze nie wiadomo.

— **Przechwyceni na gorącym uczynku.** W nocy na niedzielę włamali się 24-letni robotnik Ernest Br. i 27-letni robotnik Paweł Ro. do destylacji firmy Steiff przy ulicy Halbengasse. Policja przytrzymała obu na gorącym uczynku. U Br. znaleziono nabyty rewolwer oraz sztylet, a u Ro. pęk kluczy i wytrychów. Obaj aresztowani są już kilkakrotnie karani za kra-dzieże z włamaniem i inne zbrodnie pospolite.

— **Tramwaj najechał na sanie.** W ponie-dzialek rano najechał na ulicy Südpromenade tramwaj linii nr. 6 na sanie rzeźnika Augusta R. z Althütte w powiecie Gdańskie Wyżyny, skutkiem czego sanie zostały wywrócone i po-ważnie uszkodzone. Winę za nieszczęśliwy wypadek ponosi mistrz rzeźniczy, który, jadąc na fałszywej stronie, przejechał chciw na stro-nę właściwą a konie nie zdołały załadowane mięsem sanie przeciągnąć przez szyny tramwa-jowe.

— **Nieszczęśliwy wypadek podróżnego Po-laka.** Jadący na rowerze 28-letni podróżujący Leon Jurowski z Poznania z Gdańska do Kac-ka, uległ nieszczęśliwemu wypadkowi. Na szo-sie bowiem między Oliwą a Sopotem osłepio-ny został światłem reflektora samochodu, nad-jedzącego z przeciwnego kierunku, przy-

czem zbieczył za daleko na prawo i wjechał w rów, skutkiem czego doznał potłuczenia gło-wy i obrażenia. Szofer samochodu spostrzegł wypadek ten i przewiózł ranego do pewnego lekarza w Sopocie.

— **Przerwa komunikacji tramwajowej w Siennej Hucie.** W niedzielę po południu pe-kla u tramwaju linii nr. 4, kursującego między Gdańskiem a Sienną Hutą, os, skutkiem czego nastąpiła półtoragodzinna przerwa komunika-cji tramwajowej, którą wznowiono dopiero po usunięciu uszkodzonego tramwaju.

— **Które mieszkania podlegają rozporządzeniu o podwyżce komornego?** Rozporządzenie senatu o podwyżce komornego podlegają wszystkie mieszkania, urządzone przed dniem 1 stycznia 1917 r. oraz grupa mieszkań, urządzonych w czasokresie 1 stycznia 1917 r. do 31 grudnia 1923 r. z pomocą funduszy publicznych. Wszys-tkie inne mieszkania, przedewszystkiem zbudowa-ne po 31 grudnia 1923 r., nie podlegają temu rozporządzeniu.

— **Znowu wielki pożar w powiecie Wielkie Żuławy.** W nocy z soboty na niedzielę spaliła się obora i stodoła rolnika Hugona Strehkego w Baarenhof. Pastwą płomieni padły mo-tor, maszyny rolnicze, młockarnia, kilka wo-zów, zapasy paszy i narzędzia rolnicze. Poza-tem znalazły śmierć w płomieniach krowa, 2 cielęta, 34 świnię i drób. Strehke ponosi poważne straty, ponieważ był tylko nisko u-bezpieczony. Przyczyna pożaru nie została narazie stwierdzona.

Ożywienie w porcie gdańskim

Wzrastający eksport węgla, drzewa i cukru — Gdańsk a zboże rosyjskie

W porcie gdańskim zaznacza się obe-cnie większe ożywienie. Rozwój portu ro-bi postępy. Dużo ładunków węgla idzie obecnie głównie z Gdańska do Francji. Oży-wił się także wywóz drzewa. Drzewo pol-skie przewożone jest mietylko do wscho-dniego wybrzeża Anglii, lecz także do Fran-cji i Danji. Kilka parowców wywoziła ta-kże cukier.

Nadzieje, które w Gdańsku pokładano na interesy opierające się na zbożu rosyj-skim dotąd się nie ziściły. Są jednak dal-sze starania w toku, aby zainteresować so-wiecki eksport zbożowy portem gdańskim. Sowiecka polityka cen jest wielką przeszkodą w rozwoju gdańsko-sowieckiego handlu zbożem. Rosja zresztą wywozi swe zboże w głównej mierze morzem Czarnym. Na ogół stwierdzić można dalszy postęp w roz-woju gospodarczym portu gdańskiego.

Rozwazanie Wydziału Pracy

Senat gdański na swym posiedzeniu z dnia 6 bm. postanowił rozwiązać natych-miast wydział pracy istniejący dotąd w or-ganizacji senatu gdańskiego. Poszczególne zadania i dziedziny pracy należące dotąd do tego wydziału zostały podporządkowane wydziałowi senackiemu dla handlu i prze-mysłu, komunikacji i sprawiedliwości. Urząd pracy podlega obecnie sprawiedli-wości, komisja rozjemcza wydziałowi ko-munikacji a urząd nadzoru proceduralnego wydziałowi dla handlu i przemysłu. Roz-ważanie wydziału pracy spotkało się z sil-nym niezadowolaniem w kołach robotni-czych, które twierdzą, że w ten sposób ograniczone zostały wydziały pracujące w interesie mas robotniczych.

Z portu gdańskiego

W ubiegłym tygodniu zmniejszył się nieco ruch w porcie gdańskim. Zawinęło bowiem tylko 84 statki, w tem 68 parowców, opuściło zaś port 88 statków, w tem 82 parowce. Co do przynależności państwowej, to było na wejściu 32 statki pod banderą niemiecką, 15 pod ban-derą duńską, 15 pod banderą szwedzką, 5 pod banderą polską, 2 statki pod gdańską a na wyj-sciu 32 pod banderą niemiecką, 15 pod duń-ską, 3 statki pod gdańską i 3 pod polską. Reszta statków dzieliła się na rozmaite inne pań-stwa. Z 84 statków na wejściu przybyło 28 z ładunkiem, a mianowicie 19 z drobnicą, 1 statek z ładunkiem rudy żelaznej, 1 z ładun-kiem śledzi solonych, 1 z ładunkiem złomu i samochodami Forda, 1 z ładunkiem podpalków i świeżych śledzi oraz 1 z ładunkiem celulo-zy. Eksport towaru był również słabszy jak w tygodniu poprzednim. Z 88 bowiem stat-ków na wyjściu załadowanych było 82 a mia-nowicie: 35 węglem, których 14 odeszło do Danji, 9 do Szwecji, 4 do Francji, 4 do Nor-wegii i po jednym do Holandji, Włoch, Rygi i Bona Północnej Afryce. Drobnicą załado-wanych było 22 statki, z których jeden zabrał również pasażerów, jeden także ładunek koni, inny znowu ładunek fosfatu oraz drzewa i zbo-ża, 11 statków załadowanych było drzewem, 8 statków zabrało ładunek zboża. Pozatem zabrał 1 statek pocztę i pasażerów do Danji, 1 ładunek makuchów, 1 ładunek maki, 1 ład-unek alkoholu, 1 ładunek papieru.

EKSPORT I IMPORT PRZEZ GDANSK I GDYNIE w dniach 7 i 8 marca 1931 r. Eksport.

Przeładowano w porcie gdańskim 696 wag. 14.836 t. węgla, 24 wag. zboża, 231 wag. drze-wa i 88 wag. innych towarów; w porcie gdyń-skim 728 wag. 13.247 t. węgla, 1 wag. zboża i 16 wag. cukru.

Ładowało węgiel w porcie gdańskim 17, w porcie gdyńskim 14 statków.

Import.

Przeładowano w porcie gdańskim 30 wag. rozmaitych towarów, w porcie gdyńskim 89 wag. złomu, 9 wag. sztucznych nawozów i 8 wag. innych towarów.

GDANSKA GIELDA ZBOŻOWA z dnia 9 marca 1931 r. (Notowania nieurzędowe)

Pszenica 130 funt. 15,50; 128 funt. 15,25; żyto 12, jęczmień browarowy 14—15,50; jęcz-mień pastwiny 12—12,50; owies 12—12,75; otręby żytnie 10, otręby pszenne 10,50—10,80.

Czwarty walny zjazd delegatów kół pomorskich Związku Podoficerów Rezerwy D. O. K. VIII.

Ubiegłej niedzieli Bydgoszcz gościła w swych murach setki marsowych postaci o jasnym błysku w oczach, pewności i siły w ruchach, tężyzny i hartu w rysach twarzy. — Niebylecy do goście, zahartowani wojenką i twardym całopalnym, ofiarnym znojem w służbie Najjaśniejszej, co nie zna wytehnienia ni zaszczytów i dostojeństw, jeno mitręgę w pocie czoła której owoce zbierać będą przyszłe pokolenia, przyszedłszy do Polski silnej, — murywanej, mocarstwowej. Ze wszech stron Pomorza zjechali do grodu nadnoteckiego delegaci Kół Zw. Podoficerów Rezerwy, by zdać rachunek z pracy zeszlorocznej, zbilansować swe trudy skromne, nie rzucające się w oczy, nie reklamowane ku „podziwowi” nieumiejących się dziwić, wytknąć sobie wzajem błędy, pochwalić wyczyny zbrojne, nabrać o tuchy na dalszy, całoroczny okres pracy skoordynowanej, świadomej celu, wiernej hasłu: Honor i Ojczyzna!

Zjechali więc delegaci z Nakła, Grudziądza, Lidzbarka, Gdyni, Brodnicy, Chodzieży, Starogardu, Chełmna, Chełmży, Torunia, Wierzbosławic, Nowogomiasta, Podgórza, Świecia, Wąbrzeźna, Szymborza, Inowrocławia, Gdańsk i in. Zjazd zaszczyli swą obecnością również i prezes głównego Związku p. Jakubowski z Warszawy.

O godz. 8,15 ul. Marsz. Focha zaroila się tłumami karnych rycerzy obowiązku narodowego, którzy uformowawszy pochód ruszyli wśród dźwięków orkiestry i łopotania na mroźnym wietrze sztandarów do kościoła św. Trójcy na nabożeństwo. O godz. 10,15 rozpoczęły się w sali „Pod Lwem” obrady Zagaił je dotychczasowy prezes p. Tyner z Torunia okrzykiem na cześć p. Prezydenta Rzplitej, — oraz Wodza Narodu Marszałka Józefa Piłsudskiego. Powitawszy następnie licznie przybyłych przedstawicieli władz miejscowych, cywilnych i wojskowych p. Tyner poprosił sekretarza o odczytanie depesz z życzeniami. Z kolei nastąpiły przemówienia powitalne, których długą kolejkę rozpoczęła naczelnik wydziału Województwa Pomorskiego, mjr. rez. p. Grzanka, w imieniu p. Wojewody Lamota podkreślając znaczenie Związku jako czynnika cementującego armję, Praca Związku — mówił p. nac. Grzanka — jest szczególnie do niosła tu na Pomorzu, bowiem karna usystematyzowana współpraca z armją czynną tworzy znakomitą platformę spójni obywatelskiej jest podstawą armji narodowej, dla której dobro Rzplitej jest najwyższym prawem. P. nac. Grzanka zakończył swe przemówienie okrzykiem na cześć Związku.

W imieniu dowódcy DOK VIII gen. Paślowskiego zabrał głos mjr. Capala zaznaczając iż wojna światowa wzbogaciła młodą armję polską o moc doświadczeń zwłaszcza w dziedzinie przygotowania się do nowej wojny, — jeśli zostanie nam ona narzucona. W państwie naszym, odczuwającym jeszcze następstwa wojny światowej są trudne warunki pracy, jednak jednością i celową organizacją zdziałać można cuda. W tym kierunku Zw. Podof. Rez. wiele już zdziałał i z czasem stanie się wzorem do naśladowania. Następnie przemawiał prezes zarządu głównego p. Jakubowski z Warszawy, kreśląc cele i zadania Związku, — który jako organizacja polityczna wypisał na swym sztandarze najpiękniejsze z hasel: mocarstwowa Polska.

Z kolei witali przybyłych na zjazd imieniem miasta radca Hanczewski, w zast. dowódcy dyw. gen. Thommego por. Szymanowski, który m. in. zaznaczył że liczba czynnych instruktorów PW. świadczy dobitnie o 100 proc. żywotności tej organizacji, przedstawiciel starosty dr. Berety, prezes okręgowego związku uczestników powstań narodowych Kończak, imieniem Klubu Inwalidzkiego Michalski, — przedstawiciele powstańców i wojaków, związków zawodowych wojskowych, imieniem „Dnia Pomorskiego” i „Dnia Bydgoskiego” prof. Garbicz, imieniem „Dz. Bydgoskiego” red. Nowakowski i in.

Prezes Tyner odczytał telegramy hołdownicze do p. Prezydenta Rzplitej, p. Marsz. Piłsudskiego, prezesa Rady Min. Ślawka, p. wojewody Lamota, gen. Paślowskiego i bisk. Okoniewskiego, przyjęte przez akłamację.

Depesza do p. Marsz. Piłsudskiego brzmi: „Czwarty walny zjazd delegatów okręgowych Związku Podoficerów Rez. DOK VIII zasła Ci, Panie Marszałku, wyrazy czci i poważania zapewniając, iż stoimy wszyscy wiernie przy Twoim boku. Prowadź nas Wodzu do zwycięstwa.”

Po przerwie oraz wspólnym obiedzie nastąpiło sprawozdanie zarządu, z których wynika że Zw. liczy przeszło 4.600 członków, a w roku sprawozdawczym przybyło 200 członków. Huftce przedpoborowe liczą 437 członków. — Zarząd z uznania godną sprężystością kierował agendami Związku, czego miarą jest pomysłne załatwienie przeszło tysiąca spraw wewnętrznych organizacji doniosłej wagi.

Na wniosek Komisji rewizyjnej udzielono absolutorjum ustępującemu zarządowi i wybrano nowy w składzie następującym: Tyner z Torunia jako prezes (ponownie) Ecker (Inowrocław) pierwszy wiceprezes, Zagrodnik (Pelplin) drugi wiceprezes, Małkowski (Toruń) sekretarz, Szynkiewski (Toruń) zast. sek., Rozwadowski (Toruń) skarbnik, Komendantem obrony został Schneider, zast. kom. Wojtasik, lawnikami zostali: Lenarczyk (Grudziądz), Lubiański (Chełmno).

W imiennym głosowaniu uchwalono odbyć najbliższy walny zjazd w Grudziądzu oraz wziąć udział w zjeździe krajowym, który w roku bież. odbędzie się w Gdyni. Poza tem postanowiono zwrócić się do władz miarodajnych o uwzględnienie podoficerów rezerwy przy obsadzaniu stanowisk rządowych.

Budżet na rok 1931-32 ustalono w wysokości zł. 18.400. W końcu prezes zarządu głównego p. Jakubowski udekorował srebrnym żetonem sekretarza koła grudziądzkiego p. Teofila Kazimierskiego za zasługi, położone na polu PW. i WF. Obrady przeszły pod znakiem skupienia i powagi. Z każdego z mówców przebijala wiara w przyszłość i zadowolenie z osiągniętych już wyników pracy zbrojnej i skoordynowanej. W jednoci siła — z tą myślą i przeświadczeniem opuszczaly salę obrad rzesze przyszłych kadr żołnierzy Rzplitej.

„Dom Katolicki” w Brodnicy ocalony dzięki interwencji „Dnia”

Na łamach pisma naszego pierwsi wszczęliśmy alarm przed niebezpieczeństwem zamiany na majątek prywatny, jakie groziło „Domowi Katolickiemu” w Brodnicy, pomnikowi polskiego wysiłku, ofiarności i zdolności organizacyjnej za czasów zaborców.

Pisaliśmy szeroko o niesłychanych metodach, jakimi instytucję tą której twórcy nadać musieli ze względów narodowych formę spółki, a która zbudowana została także ze składek, — zbieranych przez zasłużonego nadzwyczajnego działacza miejscowego śp. ks.

prob. Doeringa wśród społeczeństwa, chciano przywłaszczyć sobie na własność prywatną.

Skutki naszej akcji były niezwykle owocne. Sprawą „Domu Katolickiego” zainteresowały się władze, których stanowisko zmusiło zarządzającego spółki do rejterady. Po latach 5 (statut przewiduje zwoływanie zebrań corocznie) odbyło się wreszcie Zebranie Walne udziałowców „Domu Katolickiego” które praktykom dotychczasowym położyło kres. Mimo usilnych zabiegów, by skupić największą możliwą ilość udziałów, wysiłki te p. Bizana zostały przekreślone uchwalamy zebrania Walnego, które odbyło się w „Domu Katolickim” we wtorek. Wybrano na temże zebraniu Radę Nadzorczą, do której weszli p. p.: ks. prob. Bieliński, ks. prob. Kamiński, mec. Kocewara, em. star. Olszewski i dyrektor Tyczyński.

Rada Nadzorcza uprawniona jest do wyboru Zarządu. Członkowie Rady Nadzorczej dają pełną rekoimję, że „Dom Katolicki” jak przed laty, — stanie się znów ogniskiem życia społecznego i kulturalnego, że biblioteki towarzystwa i związki w jego murach znajdą pomieszczenie, zapewniające i umożliwiające im należny rozwój.

Kartuzy

— Pożar w zabudowaniach hotelu. Onegdaj w zabudowaniach Hotelu Centralnego wybuchł groźny pożar. Spaliły się dwa samochody, z tych jeden komornika sądowego p. Żuralskiego, drugi zaś szofera p. Petkiego. Dzięki energicznej akcji straży pożarnej pożar zdołano zlokalizować.

Epidemia tyfusu brzuszego wybuchła w Nowem

Od kilku tygodni na terenie Nowego zanotowano szereg wypadków zachorzeń na tyfus brzuszny, z których parę zakończyło się śmiercią.

Ostatnio zmarła na tyfus kilkuletnia dziewczynka Gronkówna.

Wśród działwy szkolnej zanotowano również kilkanaście wypadków zachorzeń, a wobec słabych środków

zaradczych zachodzi obawa, że epidemia duru brzuszego przybrać może groźniejsze rozmiary.

Ponieważ stosunkowo znaczną ilość zasłabnięć zanotowano w miejscowej szkole powszechnej, wskazanem byłoby na pewien okres zamknąć szkołę i przeprowadzić odpowiednią dezynfekcję.

„Oświata ludu dokona cudu”

Jak corocznie tak i w tym roku w dniu 3 maja przeprowadzana będzie na terenie całego kraju zbiórka pieniężna na cele oświatowe. — Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało już zezwolenie na przeprowadzenie kwesty następującym towarzystwom oświatowym:

Polskiej Macierzy Szkolnej z siedzibą w m. st. w Warszawie na obszarze województwa białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego, nowogrodzkiego poleskiego i wolińskiego, oraz na terenie m. st. Warszawy;

Polskiej Macierzy Szkolnej Ziemi Wschodnich z siedzibą w Wilnie — na obszarze województwa wileńskiego;

Tow. Szkoły Ludowej w Krakowie — na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego;

Tow. Czytelnicy Ludowych w Poznaniu — na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego;

Macierzy Szkolnej w Cieszynie — na obszarze cieszynskiej części województwa śląskiego.

Zezwolenie na urządzenie w dniach od 3—9 maja 1931 roku zbiórki publicznej na cele oświaty pozaszkolnej jest pod warunkiem, że wyżej wymienione towarzystwa jak i osoby przez te towarzystwa wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały obowiązujących przepisów.

Zbiórka publiczna winna być przeprowadzona zasadniczo tylko w lokalach, a w dniu 3 maja może się odbyć również na ulicach i placach.

Obroty portu gdynińskiego w lutym Lekkie zmniejszenie się tonnażu — Bandyry 16 państw w polskiej gościnie

Ciężkie warunki nawigacyjne w lutym, spowodowane mrozami i silnymi burzami odbiły się ujemnie na ruchu portowym. Ilość statków zawijających do portu w stosunku do poprzedniego miesiąca obniżyła się o 14 jednostek, ale w stosunku do tego samego miesiąca poprzedniego roku zwiększyła się o 50. Znacznie zwiększenie się ruchu portowego w stosunku do roku poprzedniego świadczy wymownie o stałym rozwoju portu, pomimo wyjątkowego napięcia kryzysu gospodarczego.

Weszło do portu w lutym 175 statków, poj. 157.421 ton netto, w tem 56 statków z ładunkiem. Wyszło zaś 167 statków, poj. 151884 ton w czem było 137 z ładunkiem.

Reprezentowane były bandery 16 narodowości. Na pierwszym miejscu jak zwykle kroczy bandera szwedzka z 51 statkami poj. 36.065 ton, drugie miejsce zajmuje polska z

23 st. poj. 33.459 ton, trzecie Niemcy — 35 statków poj. 15.806 ton, czwarte Danja — 22 st. poj. 21.834 ton. Dalsze miejsca zajmują kolejno: Norwegia 16 st. Łotwa 10 st.; Estonia 4 st., Anglja i Finlandja po 3 st.; Francja i Gdańsk po 2 st.; Ameryka, Japonja, Litwa, Czechy i Węgry po 1 st. Ogólny obrót towarowy dał w lutym cyfrę 291.304 ton i nieco zmniejszył się w stosunku do poprzedniego miesiąca. Jest to zrozumiałe ze względu na krótszy o 3 dni czasokres m. lutego.

Zmniejszenie się nastąpiło kosztem eksportu gdyż import utrzymał się na wysokości poprzedniego miesiąca. Przywieziono razem 30.867 ton towarów, w tem złomu 21.574 ton, rudy 2.800 ton, wyrobów żelaznych 150 ton, miedzi i cyny 142 ton, hawelny 381 ton, materjałów drzewnych 53 ton wyrobów z drzewa 100 ton, tomasyny 3.310 ton, produktów zwier-

zęcych 40 ton, tytoniu 1.441 ton, śledzi 260 ton, produktów spożywczych 47 ton, drobnicy 15 ton.

Ogólny wywóz wynosił 260.437 ton i składało się z 230.670 ton węgla eksportowego, 11.343 ton bunkru (paliwo okrętowe), 1225 ton koksu, 5611 ton żyta, 4430 ton cukru, 1302 ton wyłoków buraczanych, 3493 ton bekonów, 454 ton wędlin, 56 ton drobiu, 18 ton masła, 31 ton jaj 385 ton ryżu, 920 ton siarczanu amonu, 203 ton cynku i 350 ton różnej drobnicy.

Węgiel był przeznaczony do następujących krajów: 67.075 ton do Norwegji, 64.429 ton do Szwecji, 47.455 ton do Danji; 11.157 ton do Francji, 9.682 ton do Belgji, 7.689 ton do Finlandji, 7.668 ton do Łotwy; 6000 ton do Włoch 5466 ton do Holandji, 2030 ton do Hiszpanji; 2008 ton do Estonji.

SWIATOWID

„Męka milczenia“

wzruszający dramat erotyczny. W roli głównej: **Anny Ondra.**

Dziś i dni następane!

Poradko nadprogram.

DZWIĘKOWE KINO PALACE

Dziś i dni następane!

Najpiękniejszy film sezonu

„Pod dachami Paryża“

W rolach gl.: **J. Albert Prejean i Pola Negri.**

UWAGA: Ceny miejsc niższe do normalnych.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W sprawie przymusowego przetargu nieruchomości położonej w Brodzkich Młynach pow. Gniew uchyla się przymusowy przetarg nieruchomości położone w Brodzkich Młynach pow. Gniew i wpisanej w chwili uczynienia wzmianki o przetargu przymusowym w ks. gr. Brodzkie Młyny k. 16 i Gniew k. 417 562, 580 685, 688, 706 i 712 wyznaczony na dzień 23 marca 1931 r. w Sądzie Grodzkim w Gniewie albowiem uchwała mocą której wyznaczono termin do przymusowego przetargu nie zawiera wzmianki, że przetarg odbywa się w drodze egzekucji § 37 L. 3 ust. o przet. przym. II. Nieruchomość położona w Brodzkich Młynach pow. Gniew i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Brodzkie Młyny k. 16 Gniew karta 417, 562, 580, 685, 688, 706 i 712 na imię Franciszka Czarnowskiego właściciela ziemskiego z Gniewskich Młynów pow. Gniew zostanie dnia 18 maja 1931 r. o godz. 10 przedpołudn. w drodze egzekucji wystawiona na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 3. Nieruchomość a) Brodzkie Młyny k. 16 jest zapisana pod art. 39 i 117 z reszty L. 3 matrikuły o następującym oznaczeniu katastralnym: realność wiejska Brody Młyn, Gogolewo, Gniew, o powierzchni 166 ha, 51 a, 27 m², czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 500,45 tal. wartość użytkowa jako podstawa podatku budynkowego 1056 marek; b) Gniew k. 417 zapisana jest pod art. 27 matrikuły o następującym oznaczeniu katastralnym: Realność wiejska o obszarze 3 ha 07 a czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 19,11 tal.; c) Gniew k. 562 zapisana jest pod art. 308 matrikuły o następującym oznaczeniu katastralnym: Nieruchomość wiejska o obszarze 3 ha 07 a czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 21,54 tal.; d) Gniew k. 580 zapisana jest pod artykułem 162 matrikuły z następującym oznaczeniem katastralnym: Realność wiejska o obszarze 2 ha 74 a 66 m², czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 110,66 tal.; e) Gniew k. 685 zapisana jest pod art. 344 matrikuły z następującym oznaczeniem katastralnym: Realność wiejska o obszarze 16 ha 18 a 71 m², czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 4,28 tal.; f) Gniew k. 688 zapisana jest pod art. 90 matrikuły z następującym oznaczeniem katastralnym: realność wiejska o obszarze 0,23,36 ha, czysty dochód jako podstawa podatku budynkowego 4,28 tal.; g) Gniew k. 706 zapisana jest pod art. 337 matrikuły z następującym oznaczeniem katastralnym: nieruchomość wiejska o obszarze 5 ha 90 a 30 m², czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 41,51 tal.; h) Gniew k. 712 zapisana jest pod art. 103 matrikuły z następującym oznaczeniem katastralnym: nieruchomość wiejska o obszarze 16 ha 01 a 74 m² czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 0,13 tal. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 10 grudnia 1930 r. Niniejszem wzywa się wszystkich których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybitcia targu, postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie: zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

Gniew, dnia 4 marca 1931 r.
3. K. 16/30. Sąd Grodzki.

Ogłoszenie

Komisarza Wywłaszczeniowego na Województwo Pomorskie o terminie Komisji Wywłaszczeniowej w Gołubiu.

W myśl § 25 ustawy o wywłaszczeniu gruntów z dnia 11 czerwca 1874 r. — Zbiór ust. pr. str. 221 — podaję do publicznej wiadomości, że **13 kwietnia 1931 r.** o godzinie 10 i ewent. w dniu następnym zbierze się w Gołubiu w powiecie Kartuskim przy trasie kolejowej od strony Gdyni. Komisja dla ustalenia odszkodowania za grunty, wywłaszczone pod budowę kolei państw. Bydgoszcz — Gdynia, odcinek Gołubie, zarządzeniem Pana Wojewody Pomorskiego z dnia 28 sierpnia 1930 r. Nr. dz. IV. F. 2919.

W zebraniu mogą wziąć udział zainteresowani, tak osobiście, jak też przez upoważnionych swych zastępców. W razie nieobecności stron zainteresowanych odszkodowanie za wywłaszczone grunty zostanie ustalone bez udziału tychże stron.

A. A. III. — 807.
Toruń, dnia 3 marca 1931 r.
Komisarz Wywłaszczeniowy na Woj. Pom.
(-) Łuczak

Ubikacje handl.

obszerne na handel żel., białawców, obuwi i t. p. do wudzierzawien a. 6920
Inform.: **A. KOKOSZYNSKI, Jabłonowo Pom.**

Klisze

kreskowe, i siatkowe do gazet, katalogów i t. p. wykonuje z rysunków i fotografii ---
Chemigrafia „Dnia Pomorskiego“
Zgłoszenia w administracji Toruń, Szeroka 11



SEZON letnich SPORTÓW

zbliza się!
PANOWIE SPORTOWCY
mają wspaniały wybór najpiękniejszych MATERJAŁÓW na ubranie i płaszcze sportowe w fabrycznych składach fabryki sukna **GUSTAW MOLENDASYN**
POZNAŃ — pl. Ś-to. Krzyżski 1.
BYDGOSZCZ — ul. Gdosińska 8.
TORUŃ — ul. Łazienna 26.

Wysprzedaż inwenturowa

zniżka do 30%
MEBLE
Bronisława Serocka
św. Ducha 12. 3697
Parcelacyjne
osady tanio sprzedaje: Pa-
wle c. generalny pełno-
mocnik, **Grudziądz**, Gro-
błowa 11. 6247

PODNOSENIE OCZEK U POŃCZOCH

systemem amerykańskim „Stelos“, również podnoszenie oczek we wszelkich innych artykułach dzianych urzędzłem w magazynach moich w Poznaniu i Toruniu **Ceny minimalne!!! Wykończenie spieszne**

S. Kałamajski

Ogłoszenie.

Komisarza Wywłaszczeniowego na Województwo Pomorskie o term. nle Komisji Wywłaszczeniowej w Kościerzynie.

W myśl § 25 ustawy o wywłaszczeniu gruntów z dnia 11 czerwca 1874 r. — Zbiór ust. pr. str. 221 — podaję do publicznej wiadomości, że **dnia 20 kwietnia 1931 r.** o godzinie 9 i ewent. w dniach następnych zbierze się w Kościerzynie, na dworcu kolejowym w poczekalni III. klasy Komisja dla ustalenia odszkodowania za grunty, wywłaszczone pod budowę kolei państw. Bydgoszcz — Gdynia, odcinek Kościerzyna, zarządzeniem Pana Wojewody Pomorskiego z dnia 28 sierpnia 1930 r. Nr. dz. IV. F. 2334.

W zebraniu mogą wziąć udział zainteresowani, tak osobiście jak też przez upoważnionych swych zastępców. W razie nieobecności stron zainteresowanych odszkodowanie za wywłaszczone grunty zostanie ustalone bez udziału tychże stron.

A. A. III. — 808.
Toruń, dnia 5. marca 1931 r.
Komisarz Wywłaszczeniowy na Woj. Pom.
(-) Łuczak

Jak można zostać milionerem.

Jeżeli masz jeszcze tylko 50 zł.
to nie oplacisz niemi ani weksli, ani podatków, ani komornika lecz kupując za nie

los 5-tej klasy Loterii Państwowej u Billerta w Toruniu przy Rynku Nowomiejskim odrazu możesz się pozbyć tych ud. eki Ciągnięcie roz. oczyna się już 10 marca i trwać będzie do 18 kwietnia br. Największa wygrana **milion złotych.** Jest to dla niejednego sumę zawrotną, dlatego wyznaczono dla mniej wymagających wygrane po 400 000, 300 000, 200 000, 100 000, 75 000, 50 000, 25 000, 20 000, 15 000, 10 000, 8 000, 5 000, 3 000, 2 000, 1 000 zł i t. d.
Pamiętaj że 50 zł. nie wystarczy do polepszenia bytu, oraz że teraz znowu nadarza się jedyna okazja pozbycia się tych kłopotów, a która się ty ko dopiero za 6 lat powtórzy. Więc proszę wybierać: albo zatrzymać 50 zł i biedę, albo wstąpić lub napisać do Billerta w Toruniu i nabyć los i tem samem zostać kandydatem na milionera.

Magistrat miasta Gdyni rozpisuje:
przetarg sprzedaży

następujących obiektów, przeznaczonych na zburzenie:

1. Willa „Tusia“ przy Bulwarze Nadbrzeżnym,
2. Dom p. Schulza Jana przy ul. Mickiewicza,
3. Dom p. Bentera Józefa przy ul. Mickiewicza,
4. p. Losa Wojciecha przy Rynku Kaszubskim,
5. pp. Borskiego - Sellkiego przy ul. Starowiejskiej.

Powyższe obiekty sprzeda Magistrat miasta Gdyni za gotówkę najwięcej dającym nakładając na nabywcę obowiązek zburzenia nabytego obiektu własnym kosztem w wyznaczonym terminie. Oferty w zalakowanych kopertach należy składać w dniu 13 bm. do godz. 11 na ręce Komisji przetargowej w Magistracie I piętro w sali posiedzeń Rady Miejskiej. Po uzyskaniu zatwierdzenia ceny oferowanej winien oferent natychmiast zdeponować całkowitą kwotę w gotówce.

Magistrat m. Gdyni zastrzega sobie prawo odzucenia poszczególnych lub wszystkich ofert.
Prezydent miasta:
w z.
(-) Inż. Piaskiewicz. 6928

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 10 marca o 11 sprzedawcą będą u spedytora Sadeckiego najwięcej dającemu za gotówkę: kanapę, leżankę, obraz, umywalkę, nocne stoliki, maszynę do pisania, biurko, 300 but. win, 300 ram, krzesła, łóżka, futro, kurtki; o 12 przy Grudziądzkiej 68: heblarkę, piły, deski, dyszle, skrzypce; o 13 przy Kościuszki 55: konie, wozy.

(-) Rzymyszkiewicz, komornik sądowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 11 marca 1931 o godzinie 12,30 sprzedawcą będą w Lulkowie, pow. Toruń najwięcej dającemu za gotówkę: 2 cielaki. Zbiórka licytantów przy domu kolejowym. 6938

(-) Piechowiak, komornik sądowy.

Ostrzeżenie.

Ostrzegam, że za długi żony mej Dąbrowskiej Walerji, zaciągnięte bez wiedzy mojej, nie odpowiadam. 6937
Dąbrowski Ryszard
sierż. zawodowy 63 p. p.

Restauracja

„Ermitage“
Łazienna 19.
Najelegantszy lokal w Toruniu. Obiady już od 1.25 zł. Gorące zakąski 80 gr. Wieczorem dancing tawarski. 6921

Remont

wszelkich
maszyn rolniczych
" młczarskich
" gorzelniczych
" młynskich
" parowych
kotłów parowych
motorów spalinowych
wykonuje sumiennie i korzystnie
Fabryka Maszyn i odlewnia żelaza
F. KUJAWSKI
Toruń. 68:8

MYDŁA

tani tydzień
J. Kapczyński
Szczytna 13. 6928
Szeroka 13.

Oszczercstwo

rzuczone w dniu 6. II. 31 r. na St. Mazura odwoluje, 6939 Fr. Romanowski.

Ogrodnik

kawaler potrzebny. Firlus Kornatowo, Władysław Sarniecki. 6940

Zgubiony

wykaz osobisty na nazwisko Bronisław Jabłonki z Torunia unieważniam. 6863

TANIO

Skarpety
Pończochy
sportowe
Ceny znacznie niższe!
B. Wilamowski
TORUN 6291
ul. Żeglarska 28

Repertuar Teatru Toruńskiego

We wtorek, dnia 10 bm. o godz. 20-tej
Ostatni występ Marji Kałuskiej znakomitej primadonny Operowej w operetce w 3 aktach **A. Wilińskiego**
„Miss Europa“

W srode, dnia 11 bm. o godz. 20-tej
„Dni Minirowa“
Krotkowila w 3 akt. A. Grzymaly-Siedleckiego,

W czwartek, dnia 12 bm. o godz. 20-tej
PREMJERA
„ROXY“
Komedja w 3 akt. Barry Connorsa.

W piątek, dnia 13 bm. teatr nieczynny.

W sobote, dnia 14 bm. o godz. 16-tej
Wystep gośc. Teatru Bydgoskiego
„Miody las“
Sztuka w 4 akt. J. A. Hertz.

W sobote, dnia 14 bm. o godz. 20-tej
Wystep gośc. Teatru Bydgoskiego
„Palestrani“
Operetka w 3 aktach Millöckera.

